

364.63

๗4220

๙.2

การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ประเสริฐ อชินีทองคำ

23 ส.ค. 2539

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

พฤษภาคม 2538

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

196072

การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์
ใน เขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ประเสริฐ · อชินทองคำ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
พฤษภาคม 2538

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
คุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ในสี่ด้าน คือ ด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ
ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน แล้วเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของ
อาสาสมัครคุมประพฤติ ในการปฏิบัติงาน โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา
สถานภาพการสมรส อาชีพ และแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ นอกจากนี้
ยังรวบรวมปัญหา และข้อเสนอแนะของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่อาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์
ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่อบรมตั้งแต่ พ.ศ. 2520 - 2536 จำนวน 180 คน ซึ่งได้
จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน
ประมาณค่าและคำถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ค่าเอฟ และวิธีการของนิวแมน-คูลส์
สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. อาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการ
ปฏิบัติงานทั้งสี่ด้าน ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง
2. อาสาสมัครคุมประพฤติ ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการ
ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. อาสาสมัครคุมประพฤติ ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการ
ปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่าด้านการเยี่ยมบ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการควบคุม
ดูแล และด้านการเขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการ
ให้ความช่วยเหลือ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. อาสาสมัครคุมประพฤติ ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
ในการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็น
รายด้าน พบว่า ด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ และด้านการเขียนรายงาน

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการควบคุมดูแล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. อาสาสมัครคุมประพฤติ ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการให้ความช่วยเหลือ และด้านการเขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนด้านการเยี่ยมบ้าน และด้านการควบคุมดูแล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. อาสาสมัครคุมประพฤติ ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. อาสาสมัครคุมประพฤติ ที่มีแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเยี่ยมบ้าน และด้านการให้ความช่วยเหลือ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. อาสาสมัครคุมประพฤติ มีปัญหา คือบ้านอยู่ห่างไกลและอยู่ในซอยลึกมากที่สุด รองลงมาคือแผนที่บ้านไม่ชัดเจน

ส่วนข้อเสนอแนะคือ ควรจัดส่งผู้ที่ถูกคุมประพฤติให้อยู่ในความควบคุมดูแลของอาสาสมัครคุมประพฤติ ที่มีบ้านอยู่ใกล้กัน เพื่อความสะดวกในการเดินทางและการดูแล ส่วนเรื่องแผนที่ไม่ชัดเจนนั้น ควรมีการตรวจสอบให้ใกล้เคียงที่สุด หรือให้ญาติของผู้ถูกคุมประพฤติที่มาเยี่ยมเป็นผู้เขียนแผนที่ เพื่อจะได้ความถูกต้องชัดเจนใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

A STUDY ON WORK PROBLEMS OF VOLUNTEER PROBATION OFFICERS
IN BANGKOK METROPOLIS UNDER THE DEPARTMENT OF CORRECTIONS

AN ABSTRACT

BY

PRASERT ACHINEETHONGKHAM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University

May 1995

The purposes of this research were to study work problems to investigate work problems of volunteer probation officers in four aspects, namely, home visitation, assistance, controlling and reporting, and then to compare those opinions towards work performance according to sex, age, education, marriage status, occupation and motivation of being volunteer probation officers in Also to gathering their problems and suggestions.

The subjects consisted of 180 volunteer probation officers under the Department of Corrections, Bangkok Metropolis, who were trained since 1977 - 1993 year. Rating - scale and open-ended questionnaires were administered. And then data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The finding were as follows :

1. Their opinions towards work problems in four aspects both as a whole and in each aspect were at moderate level.

2. There was significant difference at .01 level among volunteer probation officers with different sex as a whole and in each aspect.

3. There was significant difference at .01 level among those with different age as a whole. When considered in each aspect, it was found that there was significant difference at .05 level in home visitation, and at .01 level in controlling and reporting, where as there was no significant difference in assistance.

4. There was significant difference at .01 level among those with different education as a whole. When considered in each

aspect, it was found that there was significant difference at .01 level in home visitation, assistance, and reporting, where as there was no significant difference in controlling.

5. There was significant difference at .05 level among those with different marital status as a whole. When considered in each aspect, it was found that there was significant difference at .05 and .01 level in assistance and reporting, respectively where as there was no significant difference in home visitation and controlling.

6. There was no significant difference among those with different occupation both as a whole and in each aspect.

7. There was significant difference at .01 level among those with different motivation of being volunteer probation officers as a whole. When considered in each aspect, it was found that there was significant difference at .01 level in controlling and reporting, where as there were no significant difference in home visitation and assistance.

8. The problems mostly found were the volunteer's house was far too and situated in a far lane, and unclear house map of the probationer

Their suggestions were the house of probationer and volunteer probation officer should be close together in order to be convenient for traveling and controlling furthermore they should have clear map which volunteer probation officer could find

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

...../ทวณภ วัฒนภ.....ประธาน

(รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

...../ดร.จงใจ.....กรรมการ
(อาจารย์จงใจ แสงพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

...../ทวณภ วัฒนภ.....ประธาน

(รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

...../ดร.จงใจ.....กรรมการ
(อาจารย์จงใจ แสงพันธ์)
...../ดร.สัจฉน์ วัฒนวงศ์.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.สัจฉน์ วัฒนวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

...../ดร.ทวณภ.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่..14..เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์ กรรมการที่ปรึกษา และรองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ซึ่งได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และได้ให้คำแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้อง สมบูรณ์ตามเนื้อหา และขอขอบคุณคุณจิรินทร์ เทพพิพิธ อาจารย์ทองจันทร์ กันธิยะ อาจารย์ นงคราญ วงษ์ศรี อาจารย์เรณู สิตะนันท์ ที่ให้คำแนะนำปรึกษาแนวทางตั้งแต่เริ่มต้น การศึกษาวิจัยจนสำเร็จสมบูรณ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอธิบดีกรมราชทัณฑ์ และคุณขุนารถ ศรีเผด็จ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ กรมราชทัณฑ์ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร และอาสาสมัครคุมประพฤติทุกท่าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้ตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างดี และขอขอบคุณเพื่อน ๆ น้อง ๆ และผู้ใกล้ชิดทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์สุภัคคินี อชินีทองคำ และ เด็กชายกฤตพล อชินีทองคำ ที่ เป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ตลอดระยะเวลาการศึกษา

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นเครื่องบูชาพระคุณแด่ บิดา มารดา ครู และอาจารย์ ที่เป็นผู้อบรมสั่งสอนให้ความรู้ความสามารถและทักษะทาง วิชาการและชี้แนะแนวทางในการศึกษาค้นคว้ามาโดยตลอด

ประเสริฐ อชินีทองคำ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
กรมราชทัณฑ์.....	9
ปรัชญาของการคุมประพฤติ.....	21
การคุมประพฤติในประเทศไทย.....	22
การคุมประพฤติในต่างประเทศ.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
สมมติฐานการวิจัย.....	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิธีสร้าง.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม...	51
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา ในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ.....	55
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา ในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ.....	64
ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของ อาสาสมัครคุมประพฤติ.....	80
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	85
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	85
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	85
สมมุติฐานของการวิจัย.....	86
กลุ่มตัวอย่าง.....	86
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	86
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	87
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
การอภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	98

บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	104
ภาคผนวก ก. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	105
ภาคผนวก ข. หนังสือขอความอนุเคราะห์ติดต่อแบบสอบถาม.....	107
ภาคผนวก ค. แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	111
ภาคผนวก ง. แบบฟอร์มการเขียนรายงาน.....	122
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	129

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ค่าความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคุณลักษณะสภาพส่วนตัว	51
2	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน เป็นรายด้าน.....	55
3	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านการเยี่ยมบ้าน.....	56
4	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านการให้ความช่วยเหลือ..	58
5	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านการควบคุมดูแล.....	60
6	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านการเขียนรายงาน.....	62
7	เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุม- ประพฤติ จำแนกตามเพศ.....	64
8	เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุม- ประพฤติ จำแนกตามอายุ.....	66
9	เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุม- ประพฤติ จำแนกตามสภาพการสมรส.....	67
10	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติ งานอาสาสมัครคุมประพฤติ จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	68
11	เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุม- ประพฤติโดยรวม จำแนกตามวุฒิการศึกษาเป็นรายคู่.....	70

12	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุม- ประพฤติ ด้านการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามวุฒิการศึกษาเป็นรายคู่....	71
13	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุม- ประพฤติ ด้านการเขียนรายงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษาเป็นรายคู่.....	72
14	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ของอาสาสมัครคุมประพฤติ จำแนกตามอาชีพ.....	73
15	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ของอาสาสมัครคุมประพฤติ จำแนกตามแรงจูงใจในการ เป็นอาสาสมัครคุม- ประพฤติ.....	75
16	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุม- ประพฤติ โดยรวม จำแนกตามแรงจูงใจในการ เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ เป็นรายคู่.....	77
17	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุม- ประพฤติ ด้านการควบคุมดูแล จำแนกตามแรงจูงใจในการ เป็นอาสาสมัคร คุมประพฤติ เป็นรายคู่.....	78
18	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุม- ประพฤติ ด้านการเขียนรายงาน จำแนกตามแรงจูงใจในการ เป็นอาสาสมัคร คุมประพฤติ เป็นรายคู่.....	79
19	ค่าความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร คุมประพฤติกรมราชทัณฑ์.....	80

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 โครงสร้างส่วนราชการกรมราชทัณฑ์.....	18
2 แผนภูมิแสดงการบริหารงานภายในของกองทัณฑปฏิบัติ กรมราชทัณฑ์.....	19
3 โครงสร้างส่วนราชการของสำนักงานคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์.....	20

บทนำ

ภูมิหลัง

อาชญากรรมเป็นปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นในสังคม ก่อให้เกิดความเดือดร้อนและ
ไม่สงบสุขทั่วไป กระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพของปวงชนในสังคมนั้น ๆ ในแต่ละสังคม
จึงมีวิธีการป้องกันและปราบปรามเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมโดยใช้การลงโทษ

ในสมัยโบราณการลงโทษนั้นมีแนวความคิดไปในทางตอบแทนแก้แค้นผู้กระทำผิดใน
ลักษณะตาต่อตา ฟันต่อฟัน ลงโทษให้สาสมกับความผิดที่ก่อขึ้น เพื่อชดเชยความผิดที่เกิดขึ้น
ผู้กระทำผิดต้องชดใช้ค่าเสียหายในความผิดที่ตนได้กระทำขึ้น เป็นการยับยั้งการกระทำผิด
โดยกำหนดโทษสถานหนักให้เป็นที่เกรงกลัวต่อผู้กระทำผิดมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่น และ
เนื่องจากพื้นฐานทางสังคมและ เศรษฐกิจของประเทศตลอดจนของตนเองไม่มั่นคง ดังนั้น
สังคมจึงมีส่วนทำให้เกิดการกระทำผิดขึ้นด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่เป็นการสมควรที่จะทำให้
ผู้กระทำผิดต้องรับภาระจากการแก้แค้นทดแทนเพียงฝ่ายเดียว ด้วยเหตุนี้จึงเกิดความ
คิดใหม่เกี่ยวกับการลงโทษผู้กระทำผิด คือ นอกจากจะเป็นการลงโทษอย่างเด็ดขาดและ
จริงจัง เพื่อให้เกิดความเข็ดหลาบแล้วยังมีจุดมุ่งหมายที่จะ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้กระทำ
ผิดมิให้วนกลับไปกระทำผิดอีก โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดเกิดความประสงค์และความ
สามารถที่จะหักห้ามตนเองมิให้กระทำผิด (อุททิศ แสนโกสิท. 2515 : 2) ตามแนว
ความคิดนี้การลงโทษจะพยายามหลีกเลี่ยงการทำลายคุณลักษณะของผู้กระทำผิด เช่น
หลีกเลี่ยงการลงโทษจำคุก หรือถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็พยายามใช้วิธีปรับปรุงแก้ไขผู้ต้องโทษ
ระหว่างคุมขัง เพื่อมิให้กลับไปกระทำความผิดอีก หรือปล่อยตัวก่อนครบกำหนด เป็นต้น

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล และคำสั่งลงโทษของผู้มีอำนาจตามกฎหมาย การดำเนินงานมีตั้งแต่ การประหารชีวิต จำคุก กักกัน และกักขัง ตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2478 กฎหมายอาญา พ.ศ. 2510

ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ผู้ถูกกักกันและผู้ถูกกักขังนั้น กรมราชทัณฑ์ได้พยายามปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ซึ่งข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำนี้ องค์การสหประชาชาติได้มีมติให้ประเทศสมาชิก นำไปปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในประเทศของตน เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2489 เท่าที่กำลังเงินงบประมาณ ประเพณี วัฒนธรรม และสถานการณ์ของแต่ละประเทศจะอำนวย

นอกจากหน้าที่หลักของกรมราชทัณฑ์ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว กรมราชทัณฑ์ ยังต้องมีหน้าที่ในการอบรมแก้ไขความประพฤติ ผู้กระทำความผิดเหล่านั้น ให้กลับตนเป็นคนดี และสามารถทำประโยชน์ต่อสังคมภายหลังพ้นโทษได้ (จำเนียร ชวนะพงศ์. 2536 : 1-2)

การคุมประพฤติ นับเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการแก้ไข ฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ต้องขัง ตามหลักปฏิบัติต่อผู้ต้องขังโดยไม่ใช้เรือนจำ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญจึงได้บรรจุโครงการคุมประพฤติ ไว้ในแผนปฏิบัติการของกระทรวงมหาดไทย ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2531-2534) ซึ่งโครงการดังกล่าวสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 โครงการคุมประพฤติในระยะแรกยังไม่สามารถดำเนินการให้สำเร็จลุล่วง จึงได้มีการปรับขยายโครงการคุมประพฤติในระยะที่ 2 เป็นโครงการต่อเนื่อง ได้นำเสนอเข้าบรรจุไว้ในแผนมหาดไทยแม่บท ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535-2539) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ในส่วนที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (อำนาจ สันธพันธ์. 2536 : 11)

จากการที่ผู้ถูกคุมประพฤติดังกล่าว มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จำนวนพนักงานคุมประพฤติที่มีอยู่ไม่สามารถจะควบคุมดูแลได้ทั่วถึง แม้ว่ากรมราชทัณฑ์จะได้ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่เรือนจำให้ปฏิบัติหน้าที่ พนักงานคุมประพฤติจำนวนหลายรุ่น แต่เจ้าหน้าที่เหล่านั้นก็มีหน้าที่ประจำอยู่แล้ว ทำให้ไม่สามารถทำหน้าที่ด้านคุมประพฤติได้อย่างเต็มที่ กรมราชทัณฑ์จึงได้ริเริ่มโครงการจัดหาอาสาสมัครคุมประพฤติขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2520 โดยการชักชวนขอความร่วมมือจากประชาชน เพื่อให้ประชาชนในชุมชนมาเข้ารับการฝึกอบรมเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติของกรมราชทัณฑ์ โดยเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติในเขตกรุงเทพฯ ที่ได้รับการฝึกอบรมเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติจากกรมราชทัณฑ์ ในปีต่าง ๆ ที่ผ่านมา ดังนี้ ในปี พ.ศ. 2520 จำนวน 6 คน พ.ศ. 2522 จำนวน 22 คน พ.ศ. 2524 จำนวน 28 คน พ.ศ. 2526 จำนวน 52 คน พ.ศ. 2528 จำนวน 26 คน พ.ศ. 2529 จำนวน 44 คน พ.ศ. 2535 จำนวน 85 คน และ พ.ศ. 2536 จำนวน 138 คน รวมผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม จำนวน 401 คน (กรมราชทัณฑ์. 2536 : 33)

อาสาสมัครคุมประพฤติ มีอำนาจ หน้าที่ และบทบาทเกี่ยวกับการดำเนินงานคุมประพฤติ ตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยอาสาสมัครคุมประพฤติ พ.ศ. 2533 (สุดสงวน พรหมภักทร. 2535 : 22-25) ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การสืบเสาะหาข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาปลดปล่อยตัวภายใต้เงื่อนไขการคุมประพฤติ
2. การติดตามสอดส่องดูแลความประพฤติของผู้ถูกคุมประพฤติ
3. การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ถูกคุมประพฤติ
4. การรายงานผลการคุมประพฤติ
5. การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับงานคุมประพฤติของกรมราชทัณฑ์

นอกจากบทบาท อำนาจ หน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติดังกล่าวแล้ว อาสาสมัครคุมประพฤติควรจะได้มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีหน้าที่ในด้านการจัดการศึกษา ฝึกอบรมวิชาชีพ ให้กับผู้ถูกคุมประพฤติเหล่านั้น ได้มีความรู้เพิ่มขึ้น โดยอาจขอความร่วมมือกับ กรรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดการศึกษาสายสามัญ และการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้ถูกคุมประพฤติเหล่านั้น นำไปประกอบอาชีพได้ เช่น ให้ผู้ถูกคุมประพฤติเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ประเภทกลุ่มสนใจ หรือให้เลือกเรียนพวกวิชาชีพที่ตนสนใจก็จะทำให้ผู้ถูกคุมประพฤติมีขวัญ และกำลังใจที่จะหวนกลับตนเป็นคนดี เพราะมีช่องทางในการทำมาหากิน ประกอบอาชีพที่สุจริตได้ ประกอบกับปัจจุบันกรมราชทัณฑ์ได้ดำเนินการจัดการศึกษาอบรมและฝึกวิชาชีพสำหรับผู้ต้องขังอยู่แล้ว โดยได้รับความร่วมมือและประสานงานจากกรรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ต้องขัง เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัว เมื่อพ้นโทษแล้ว และเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษไปแล้วกระทำความผิดซ้ำอีก (กรมราชทัณฑ์. 2532 : 25)

อาสาสมัครคุมประพฤติ ต่างก็อุทิศแรงกาย แรงใจ และเวลา เพื่อเข้ามาช่วยเหลือกิจการราชทัณฑ์ ในการปรับปรุงแก้ไข พื้นฟูพฤติกรรม และความประพฤติของผู้ต้องขัง ที่ได้รับการปล่อยตัวออกมา ก่อนกำหนดโดยคำพิพากษาของศาล เพื่อให้ผู้ได้รับการปล่อยตัวเหล่านั้นสามารถกลับตนเป็นพลเมืองดีและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข และไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีกซึ่งจะเห็นว่า บทบาทหรือหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤตินั้นมีมากมาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ ซึ่งได้แก่ ปัญหาด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน โดยพิจารณาตามตัวแปรด้าน เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ และแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ
3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาดังนี้ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัญหาจากการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน เพื่อนำไปเป็นแนวทางแก้ไข ปรับปรุง การปฏิบัติงานให้มีคุณภาพต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานใน 4 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 ด้านการเยี่ยมบ้าน
 - 1.2 ด้านการให้ความช่วยเหลือ

1.3 ด้านการควบคุมดูแล

1.4 ด้านการเขียนรายงาน

2. ประชากร คือ อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ที่ผ่านการฝึกอบรมในเขต กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 - 2536 จำนวน 401 คน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากกลุ่มประชากรข้อ 2 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในอัตราส่วนร้อยละ 50 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 201 คน

4. ตัวแปรที่จะศึกษา แบ่งออกเป็น

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพส่วนตัวของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์

4.1.1 เพศ แบ่งเป็น

- 1) ชาย
- 2) หญิง

4.1.2 อายุ แบ่งเป็น

- 1) 20 - 35 ปี
- 2) 35 ปีขึ้นไป

4.1.3 สถานภาพการสมรส

- 1) โสด
- 2) สมรส

4.1.4 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรี
- 3) สูงกว่าปริญญาตรี

4.1.5 อาชีพปัจจุบัน แบ่งเป็น

- 1) รับราชการ
- 2) ทำงานบริษัทเอกชน
- 3) ทำงานส่วนตัวหรือค้าขาย

4.1.6 แรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ แบ่งเป็น

- 1) ต้องการเพิ่มประสบการณ์
- 2) ต้องการความรู้ใหม่ ๆ
- 3) ต้องการเสียสละเพื่อสังคม
- 4) ต้องการชื่อเสียง

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ปัญหาการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน คือ

- 3.2.1 ด้านการเยี่ยมบ้าน
- 3.2.2 ด้านการให้ความช่วยเหลือ
- 3.2.3 ด้านการควบคุมดูแล
- 3.2.4 ด้านการเขียนรายงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหา หมายถึง ข้อขัดข้องต่าง ๆ ที่ทำให้การปฏิบัติงานต้องล่าช้า หรือทำให้งานนั้นล้มเหลว ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

2. การปฏิบัติงาน หมายถึง การออกไปสอดส่อง ดูแลผู้ถูกคุมประพฤติ การให้ความช่วยเหลือ หรือการให้การสงเคราะห์แก่ผู้ถูกคุมประพฤติ และการเขียนรายงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ

3. อาสาสมัครคุมประพฤติ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง จากกรมราชทัณฑ์ ให้ช่วยทำหน้าที่สืบเสาะ ข้อเท็จจริงก่อนปล่อยตัวและติดตามสอดส่องดูแลความประพฤติผู้ที่ได้รับการปล่อยตัว พักการลงโทษและลดวันต้องโทษจำคุก ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กรมราชทัณฑ์ได้กำหนดไว้

4. การเยี่ยมบ้าน หมายถึง การออกสืบเสาะ เพื่อหาบ้านของผู้ถูกคุมประพฤติ ศึกษาสภาพความเป็นอยู่ภายในบ้าน และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับประวัติของผู้ถูกคุมประพฤติ ความประพฤติ อุปนิสัย สภาพแวดล้อม และความเป็นอยู่ในครอบครัว

5. การให้ความช่วยเหลือ หมายถึง การให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำในขณะถูกคุมประพฤติ คอยให้กำลังใจ และสนับสนุนให้เขาปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตั้งใจประกอบอาชีพสุจริต เพื่อเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวต่อไป รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือตามระเบียบของกรมราชทัณฑ์

6. การควบคุมดูแล หมายถึง การสอดส่องดูแล เพื่อให้ผู้ถูกคุมประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไขจนกว่าจะพ้นโทษ ถ้าผู้ถูกคุมประพฤติกระทำความผิดเงื่อนไข ก็ว่ากล่าวตักเตือนให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

7. การเขียนรายงาน หมายถึง การแจ้งสภาพต่าง ๆ ที่พบจากการปฏิบัติงาน อาสาสมัครคุมประพฤติส่งเรื่องจำ หรือทัณฑสถานกักขัง หรือฝ่ายคุมประพฤติ กองทัณฑปฏิบัติ โดยแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะลงในรายงาน เพื่อประโยชน์ต่อการคุมประพฤติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. กรมราชทัณฑ์
2. ประสิทธิภาพของการคุมประพฤติ
3. การคุมประพฤติในประเทศไทย
4. การคุมประพฤติในต่างประเทศ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรมราชทัณฑ์

การราชทัณฑ์แห่งประเทศไทย ในสมัยพระบรมราชจักรีวงศ์นับได้ว่าเป็นยุคเริ่มต้นแห่งการปฏิรูปกิจการเรือนจำและทัณฑสถานอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาในด้านการประกาศใช้กฎหมายราชทัณฑ์ที่ดี หรือการแสดงออกซึ่งพระมหากรุณาธิคุณ ที่มีต่อผู้ต้องขังที่ดี มีปรากฏประจักษ์พยานหลักฐานที่เห็น ได้ชัดมากมายหลายประการสุดที่จะกล่าวข้ามให้ครบถ้วนได้ มีอาทิ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีพระบรมราชโองการประกาศว่า "เป็นการสมควรที่จะให้มีพระราชบัญญัติลักษณะ เรือนจำไว้ เป็นกฎหมายสำหรับแผ่นดิน เพื่อให้เสนาบดีเจ้าหน้าที่ได้มีโอกาสดำเนินการ เรือนจำให้เป็นระเบียบเรียบร้อยยิ่งขึ้น" จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา"พระราชบัญญัติลักษณะ เรือนจำรัตนโกสินทร์ศก 120 เพื่อใช้เป็นกฎหมายหลักในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังสืบไป (ประเสริฐ เมฆมณี. 2526 : 1)

ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระราชดำริเห็นสมควรที่จะจัดการแก้ไขการคุมขังนักโทษให้ดีขึ้นจึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา "พระราชบัญญัติประกาศจัดตั้งกรมราชทัณฑ์" ขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2458 โดยให้รวมงานคุกกองมหันตโทษและลหุโทษ กับ เรือนจำทั้งหลายที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติ

ลักษณะ เรือนจำรัตนโกสินทร์ศก 120 ขึ้นเป็นกรมราชทัณฑ์ มืออธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นกับกระทรวงนครบาล และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาชัยวิสุทธิธรรมธาดา (ข้า ณ บ่อมเพชร) เป็นอธิบดีกรมราชทัณฑ์คนแรก

แม้ในรัชกาลต่อ ๆ มา จวบจนถึงรัชกาลปัจจุบันในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงแผ่พระมหากรุณาธิคุณอันหาที่เปรียบมิได้แก่ผู้ต้องขังในฐานะพสกนิกรของพระองค์ท่าน และได้พระราชทานกระแสพระราชดำริสแก่ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ (ประดิษฐ์ พานิชการ) และผู้บัญชาการเรือนจำบางขวาง (สนับ วิสุทธิมรรค) ในโอกาส น้อมเกล้าฯ ถวายโต๊ะหมู่ฯ ประดับมุกมาตรฐานชุดใหญ่ มีใจความว่า "งานราชทัณฑ์" นับตั้งแต่อธิบดีกรมราชทัณฑ์ลงไปถึงเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ต้องรับภาระหน้าที่อันหนักและเหน็ดเหนื่อยมาก ทั้งในสายตาของคนทั่วไปก็มองงานราชทัณฑ์ไปในทางที่ไม่เป็นมงคลว่า เป็นงานต่ำต้อย เป็นงานคูกงานตะราง ขอให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์และเจ้าหน้าที่ทุกคนอย่าได้ท้อถอย ขอให้คิดว่างานราชทัณฑ์เป็นงานที่ทำประโยชน์ให้แก่สังคม หากอบรมผู้ต้องขังให้ประพฤติกรรมดีขึ้น ไม่ได้พ้นโทษออกไปก็จะกลับไปเป็นอันธพาลเป็นภัยแก่สังคมอีก ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ควรภาคภูมิใจ ถ้าสามารถฝึกอบรมผู้ต้องขังให้เป็นพลเมืองดีได้ ขอให้ข้าราชการกรมราชทัณฑ์มีมานะอดทนพยายามอบรมแก้ไขให้ผู้ต้องขังเป็นคนดีฝึกหัดงานอาชีพสำหรับเป็นเครื่องมือทำมาหากินโดยสุจริตได้ เมื่อพ้นโทษออกไปแล้ว ก็ควรติดตามดูผลด้วยว่า เขานำเอาวิชาชีพที่ฝึกอบรมให้ไปทำงานอะไรได้บ้าง ขอให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์นำความนี้ ฝากไปแจ้งแก่ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ทุกคนว่า อย่าคิดท้อถอย ขอให้ยึดมั่นในอุดมคติช่วยกันปฏิบัติหน้าที่อันสำคัญนี้ให้ได้ผลดี" (ประเสริฐ เมฆมณี. 2526 : 1-2)

ปัจจุบันกรมราชทัณฑ์ ได้แบ่งส่วนราชการตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2531 ออกเป็น 2 ส่วน คือ ราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ราชการบริหารส่วนกลาง ได้แก่ สำนักงานเลขาธิการกรม กองการเจ้าหน้าที่ กองคลัง กองพัฒนาที่ดิน กองทัณฑวิทยา กองทัณฑปฏิบัติ กองแพทย์ เรือนจำกลาง 26 แห่ง เรือนจำพิเศษ 2 แห่ง ทณฑสถาน 16 แห่ง ศูนย์อบรมพิเศษ สถานกักขัง สถานกักกัน สถานอบรมและฝึกอาชีพ

ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ได้แก่ เรือนจำจังหวัด 52 แห่ง เรือนจำอำเภอ 16 แห่ง (กรมราชทัณฑ์. 2534 : 1-2)

1.1 ลักษณะการจัดแบ่งงานบริหารราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ในฐานะเป็นศูนย์อำนวยการราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาค ได้แก่ เรือนจำจังหวัด เรือนจำอำเภอ มีฐานะเป็นการลงโทษ แก่ไขผู้กระทำผิด การให้การศึกษาอบรมและให้การสงเคราะห์ ซึ่งสามารถแบ่งงานในหน้าที่ได้ดังนี้

ก. งานวิชาการ หมายถึง หน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดแนวนโยบายการปฏิบัติงานราชทัณฑ์ให้ข้อเสนอนะหรือวิเคราะห์แก้ไขปัญหา โดยใช้วิชาความรู้ผสมผสานกับประสบการณ์ทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญหลายฝ่าย ได้แก่ กองทัณฑวิทยา และผู้ที่ปฏิบัติงานเป็นผู้ชำนาญในแขนงอาชีพ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในเรือนจำและทัณฑสถาน ประกอบด้วยนักทัณฑวิทยา อนุศาสนาจารย์ นักสังคมสงเคราะห์ แพทย์ และจิตแพทย์ เป็นต้น

ข. งานหลัก หมายถึง การปฏิบัติงานอันเกี่ยวเนื่องด้วยผู้ต้องขังโดยตรง ถือเป็นงานแก่นของกรมราชทัณฑ์ ได้แก่ กองพัฒนาที่ดินและงานในระดับของเรือนจำและทัณฑสถาน ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมประกอบด้วยฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ และให้การศึกษาอบรมปรุงแต่งผู้ต้องขัง ซึ่งมีฝ่ายที่รับผิดชอบคือ ฝ่ายอบรมและฝึกวิชาชีพ

ค. งานช่วยเหลือสนับสนุน หมายถึง งานที่รับผิดชอบต่อการจัดทรัพยากร เพื่อให้อำนาจให้หน่วยงานวิชาการและหน่วยงานหลักปฏิบัติหน้าที่ประสบผลสำเร็จลงตามเป้าหมายได้แก่ กองการเจ้าหน้าที่ กองคลัง และงานในระดับเรือนจำและทัณฑสถาน

อันได้แก่ สายงานฝ่ายบริหาร ซึ่งรับผิดชอบกับการจัดอัตรากำลัง การเงิน การพัสดุ และการทะเบียนและประวัติผู้ต้องขัง

1.2 การจัดโครงสร้างของหน่วยงานบริหารราชทัณฑ์ ทั้งในระดับกรมและในระดับเรือนจำและทัณฑสถาน ในปัจจุบันเป็นไปตามที่มีกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2531

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

1) สำนักงานเลขาธิการกรม มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานธุรการซึ่งเป็นงานส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ งานออกแบบและควบคุมการก่อสร้างงานประชาสัมพันธ์ และงานอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกองใดกองหนึ่งโดยเฉพาะ

2) กองการเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 พระราชบัญญัติวินัยข้าราชการราชทัณฑ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

3) กองคลัง มีหน้าที่และความรับผิดชอบทั่วไปเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การพัสดุ และจัดทำงบประมาณประจำปีของกรมราชทัณฑ์

4) กองทัณฑปฏิบัติ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมการปฏิบัติงานของเรือนจำและทัณฑสถานต่าง ๆ ให้เป็นไปถูกต้องตามนโยบาย กฎหมาย ระเบียบแบบแผน ตลอดจนหลักการราชทัณฑ์ของสหประชาชาติ

5) กองทัณฑวิทยา มีหน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยการค้นคว้าทางวิชาการ และเสนอแนะนโยบาย กำหนดโครงการและการจัดทำแผนงานของกรมราชทัณฑ์ การติดต่อกับต่างประเทศ และการดำเนินงานทางกฎหมาย

6) กองพัฒนาพฤตินิสัย มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงตนและจิตใจของผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดี โดยจัดการศึกษาอบรมให้ฝึกวิชาชีพต่าง ๆ ควบคุมการเบิกจ่ายเงินทุนผลประโยชน์ที่ได้จากการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขัง

จัดสวัสดิการให้ผู้ต้องขัง

7) กองแพทย์ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมกิจการแพทย์ของกรมราชทัณฑ์ ให้การบำบัดรักษาแก่เจ้าหน้าที่ ผู้ต้องขังที่เจ็บป่วย และผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติดให้โทษดำเนินการจัดสรรงบประมาณทางการแพทย์ เวชภัณฑ์ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ทางการแพทย์แก่เรือนจำและทัณฑสถานต่าง ๆ พิจารณออนุมัติการจัดส่งผู้ต้องขังป่วยออกไปรับการรักษาพยาบาลนอกเรือนจำ ควบคุมและกำหนดนโยบายด้านสุขภาพของผู้ต้องขัง สุขานิบาลเรือนจำและทัณฑสถานส่งเสริมการดำเนินงานด้านวิชาการแพทย์ และสาธารณสุข

8) ทัณฑสถาน มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุม กักขังนักโทษเด็ดขาดที่แยกประเภทแล้ว เพื่อประโยชน์ในการควบคุมอบรมและฝึกวิชาชีพให้เหมาะสมกับประเภทของนักโทษ แบ่งออกเป็นทัณฑสถานหญิง ทัณฑสถานวัยหนุ่ม ทัณฑสถานบำบัดพิเศษ และทัณฑสถานเปิด

9) เรือนจำกลาง มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมนักโทษเด็ดขาดมีกำหนดโทษจำคุก ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป และโทษประหารชีวิต

10) เรือนจำพิเศษ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างสอบสวนและผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างพิจารณา

11) ศูนย์อบรมพิเศษ หมายถึงสถานที่สำหรับควบคุม อบรมและฝึกวิชาชีพบุคคลบางประเภท ตามคำสั่งของทางราชการ ปัจจุบันมีอยู่ 1 แห่ง คือ ศูนย์อบรมพิเศษลาดบัวขาว จังหวัดนครราชสีมา

12) สถานกักกัน หมายถึงสถานที่ใช้ในการควบคุมผู้กระทำความผิดตติณีสัยเพื่อป้องกันการกระทำความผิด เพื่อตติณีสัยและปฏิบัติต่อผู้กักกัน ตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการกักกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2510 ขณะนี้มีอยู่ 1 แห่ง คือ เขตกักกันนครปฐม

13) สถานกักขัง หมายถึงสถานที่ใช้ในการควบคุม กักขังผู้ต้องคำพิพากษา ใ้รับโทษกักขัง หรือผู้ที่ถูกกักขังแทนค่าปรับตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2506 ขณะนี้มีอยู่ 1 แห่งคือ สถานที่กักขังกลางชั้นบุรี จังหวัดปทุมธานี

14) สถานอบรมและฝึกอาชีพ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุม และฝึกอาชีพผู้รับการอบรม

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค โดยแบ่งส่วนราชการออกเป็นเรือนจำ จังหวัดและเรือนจำอำเภอ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมกักขังผู้ต้องขัง ระหว่างการพิจารณาตัดสินในเขตอำนาจศาลที่ตั้งอยู่ และมีกำหนดโทษจำคุกระยะสั้น

1.3 การแบ่งหน่วยงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของ เรือนจำอำเภอ

เรือนจำจังหวัด เรือนจำกลาง และทัณฑสถาน ได้แบ่งหน่วยงานออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารทั่วไป ฝ่ายควบคุมและรักษาการณ ฝ่ายอบรมและฝึกวิชาชีพ จะมีความแตกต่างกัน ไปบ้างก็โดยจำนวนของเจ้าหน้าที่ และจำนวนของผู้ต้องขังที่อยู่ในความควบคุมรับผิดชอบ เรือนจำจังหวัดและ เรือนจำอำเภอต่างก็จัดอยู่ในประเทศสถานที่ควบคุมซึ่งมีระดับความมั่นคง ปานกลาง หมายถึง การก่อสร้างอาคารสถานที่ควบคุมในระดับความมั่นคงแข็งแรงน้อยกว่า สถานที่ควบคุมระดับความมั่นคงสูง ใช้สำหรับควบคุมผู้ต้องขังกำหนดโทษน้อยและไม่เกินกว่า 15 ปี เว้นเสียแต่ ทัณฑสถานเปิดหรือเรือนจำเปิดและเรือนจำชั่วคราว เท่านั้น ให้จัดอยู่ในประเภท ระดับความมั่นคงต่ำ ซึ่งได้แก่ เรือนจำเปิดหรือทัณฑสถานเปิดและเรือนจำชั่วคราว จัดตั้งขึ้นเพื่อการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังในด้านเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ และการเพาะปลูก มีระบบผ่อนคลายการควบคุมอย่างมากโดยไม่มีผู้คุมถืออาวุธหรือกรงขัง แม้แต่การก่อสร้างรั้ว ก็ไม่มั่นคงแข็งแรงมากนัก ส่วนเรือนจำกลาง และทัณฑสถานอื่น ๆ จัดอยู่ในประเภทที่มีระดับความมั่นคงสูง หมายถึง เรือนจำและทัณฑสถานที่ก่อสร้างและ จัดอาคารสถานที่ควบคุมไว้อย่างมั่นคงแข็งแรง มีอุปกรณ์ป้องกันการหลบหนีที่สมบูรณ์

ทั้งในด้านกำลังเจ้าหน้าที่และปัจจัยอื่น ๆ สำหรับใช้คุมขังผู้ต้องขังคดีอุกฉกรรจ์ผู้ต้องขัง กระทำผิดซ้ำหรือต่อต้านเหลือขอ เป็นต้น

การแบ่งสายงานและการกำหนดโครงสร้างของเรือนจำและทัณฑสถาน ต่างก็ได้ยึดถือหลักอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ หลักความจุผู้ต้องขังและความมั่นคงในการควบคุม เป็นแนวทางกำหนดโครงสร้างของหน่วยบริหารงาน เรือนจำและทัณฑสถาน ซึ่งแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

ก. เรือนจำอำเภอและจังหวัดหรือทัณฑสถานระดับความมั่นคงต่ำและปานกลาง

หมายถึง เรือนจำอำเภอและจังหวัดที่ตั้งอยู่ในระดับความมั่นคงปานกลาง โดยมีความจุผู้ต้องขังระหว่าง 300 - 800 คน หรือทัณฑสถานเปิดที่มีความจุผู้ต้องขังระหว่าง 60-250 คน ก็ล้วนอยู่ในระดับความมั่นคงต่ำ ซึ่งทั้งเรือนจำอำเภอและจังหวัดหรือทัณฑสถานเปิดได้มีบัญชาการเรือนจำหรือผู้ปกครองทัณฑสถานเป็นผู้ปกครองโดยเฉพาะ กับได้แบ่งงานออกเป็น 3 ฝ่าย และได้แบ่งออกเป็นงานและหมวดย่อย ๆ ลงไปอีกตามความจำเป็น

ข. เรือนจำกลางและทัณฑสถานระดับความมั่นคงสูง มีความจุผู้ต้องขังตั้งแต่

1,000-5,000 คนขึ้นไป ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ฝ่ายเหมือนกัน จากฝ่ายแบ่งออกเป็นงานและหมวด มีบัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการพัฒนาการทัณฑสถานระดับ 8 เป็นผู้บริหารงานรับผิดชอบเป็นเอกเทศขึ้นตรงต่อกรมราชทัณฑ์และมีหัวหน้าฝ่ายเป็นข้าราชการระดับ 7 ส่วนเรือนจำอำเภอและจังหวัดหรือทัณฑสถานระดับความมั่นคงและปานกลาง มีบัญชาการเรือนจำหรือผู้ปกครองทัณฑสถานในระดับ 6 และ 7 เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ หากเป็นบัญชาการเรือนจำหรือผู้ปกครองทัณฑสถานระดับ 7 ก็จะมีหัวหน้าฝ่ายระดับ 5 หรือ 6 และถ้าเป็นบัญชาการเรือนจำหรือผู้ปกครองทัณฑสถานในระดับ 6 ก็จะมีหัวหน้าฝ่ายในระดับ 4 หรือ 5 เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้บัญชาการอำเภอและจังหวัด เว้นแต่ผู้ปกครองทัณฑสถาน ถือว่า เป็นข้าราชการชั้นอยู่ในสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบ เรือนจำจังหวัดและเรือนจำอำเภอต่อไปตามเดิม

เป็นแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 ในส่วนที่ว่าต้องการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค เป็นผลให้ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด มีฐานะเป็นคณะกรรมการจังหวัด ในฐานะที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ส่งมาประจำ ณ จังหวัดนั้น ๆ และมีสถานพยาบาลแยกเป็นเอกเทศ ขึ้นตรงต่อผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถาน เช่น โรงพยาบาลกลางเรือนจำคลองเปรม เป็นต้น

1.4 แนวนโยบายการราชทัณฑ์ ของรัฐบาลซึ่งได้แถลงต่อรัฐสภา ปี

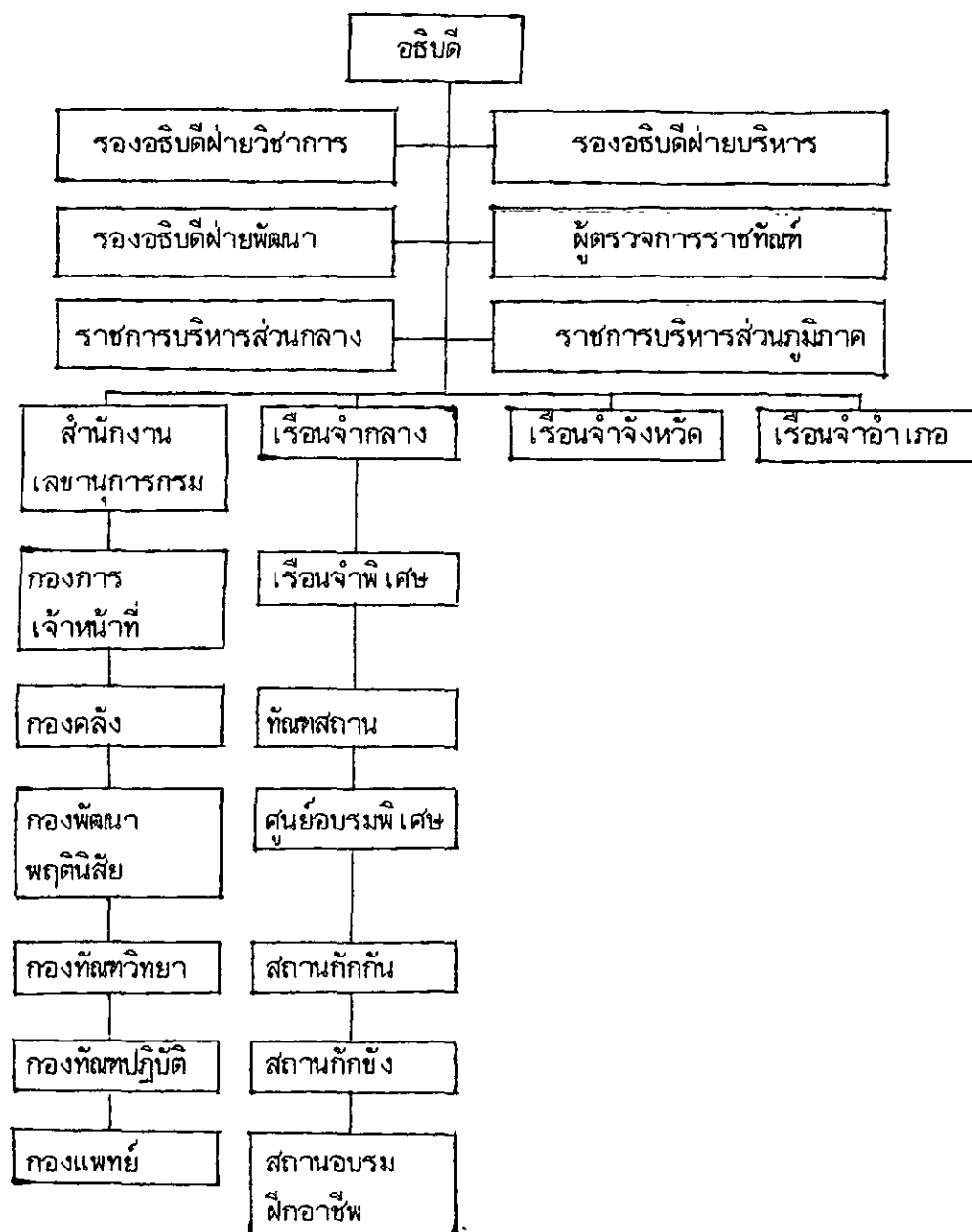
พ.ศ. 2477 ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังไว้อย่างแจ่มชัด (ประเสริฐ เมฆมณี. 2532 : 1-4) ดังนี้

- 1) จะได้จัดให้มีการอบรมนักโทษในทางศีลธรรมจรรยาและสิ่งสอนวิชาชีพพร้อมทั้งการฝึกฝน และจัดให้มีการทำงานที่เห็นคุณประโยชน์ เพื่อสุขภาพเพื่อปลูกฝังนิสัย และส่งเสริมวิชาชีพ
- 2) จะได้จัดระเบียบการ จัดให้มีที่อยู่ทำกินโดยเฉพาะ พร้อมด้วยการดำเนินการอบรม เพื่อแปลงชีวิตให้เป็นพลเมืองดีต่อไป
- 3) จะได้ปรับปรุงโรงเรียนดัดสันดานเด็กเสียใหม่ ให้การศึกษาและฝึกหัดทำงานวิชาชีพ ให้เป็นพลเมืองดี

ส่วนนโยบายการราชทัณฑ์ของกรมราชทัณฑ์ ได้แก่ การปฏิบัติตามแนวนโยบายการราชทัณฑ์ของรัฐบาล และนโยบายกรมราชทัณฑ์ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ในบันทึก และระเบียบข้อบังคับ หนังสือสั่งการ หรือการชี้แจงซักซ้อมแนวทางปฏิบัติงานราชทัณฑ์ ในการประชุมสัมมนาผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการหรือผู้ปกครองทัณฑสถานทั่วประเทศเพื่อนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย มีสาระสำคัญ คือ การจัดระบบควบคุมผู้ต้องขังที่มีประสิทธิภาพ การปรับปรุงการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง วิทยุหนุ่มการพัฒนาวิสัยของผู้ต้องขัง การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่สอดคล้องกับหลักกฎหมายและหลัก

มนุษยธรรม การพัฒนาการอนามัย สุขาภิบาล การพัฒนาการศึกษา และพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง
 การยกระดับมาตรฐานของการผลิตภัณท์ ราชทัณฑ์ การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
 ในเรือนจำและทัณฑสถาน การเร่งรัดการขยายการดำเนินงานพักการลงโทษแก่ผู้ต้องขัง
 และขยายงานคุมประพฤติ การเสริมสร้างส่วนสาธารณะแก่ผู้ต้องขังและการแบ่งกลุ่มเรือนจำ
 และทัณฑสถานในลักษณะการกระจายความรับผิดชอบร่วมกัน

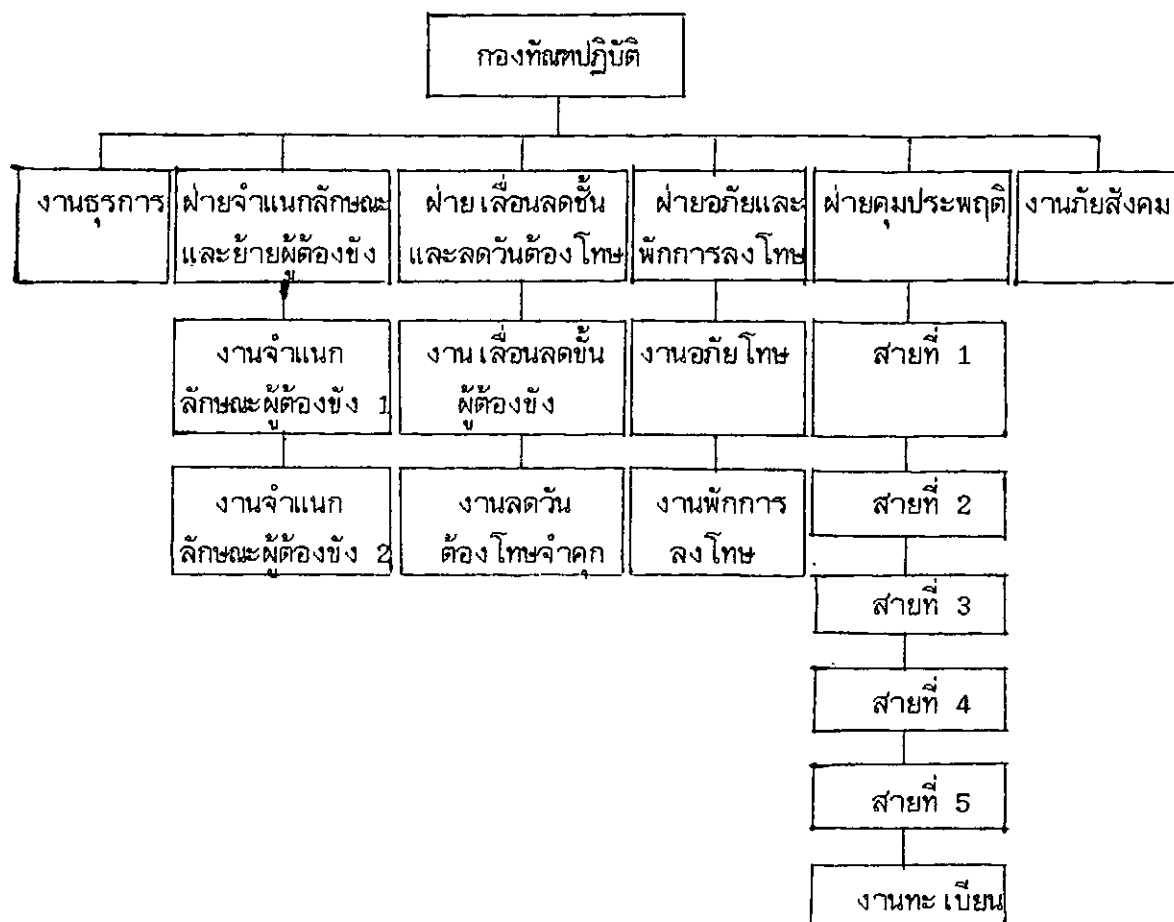
ส่วนราชการกรมราชทัณฑ์

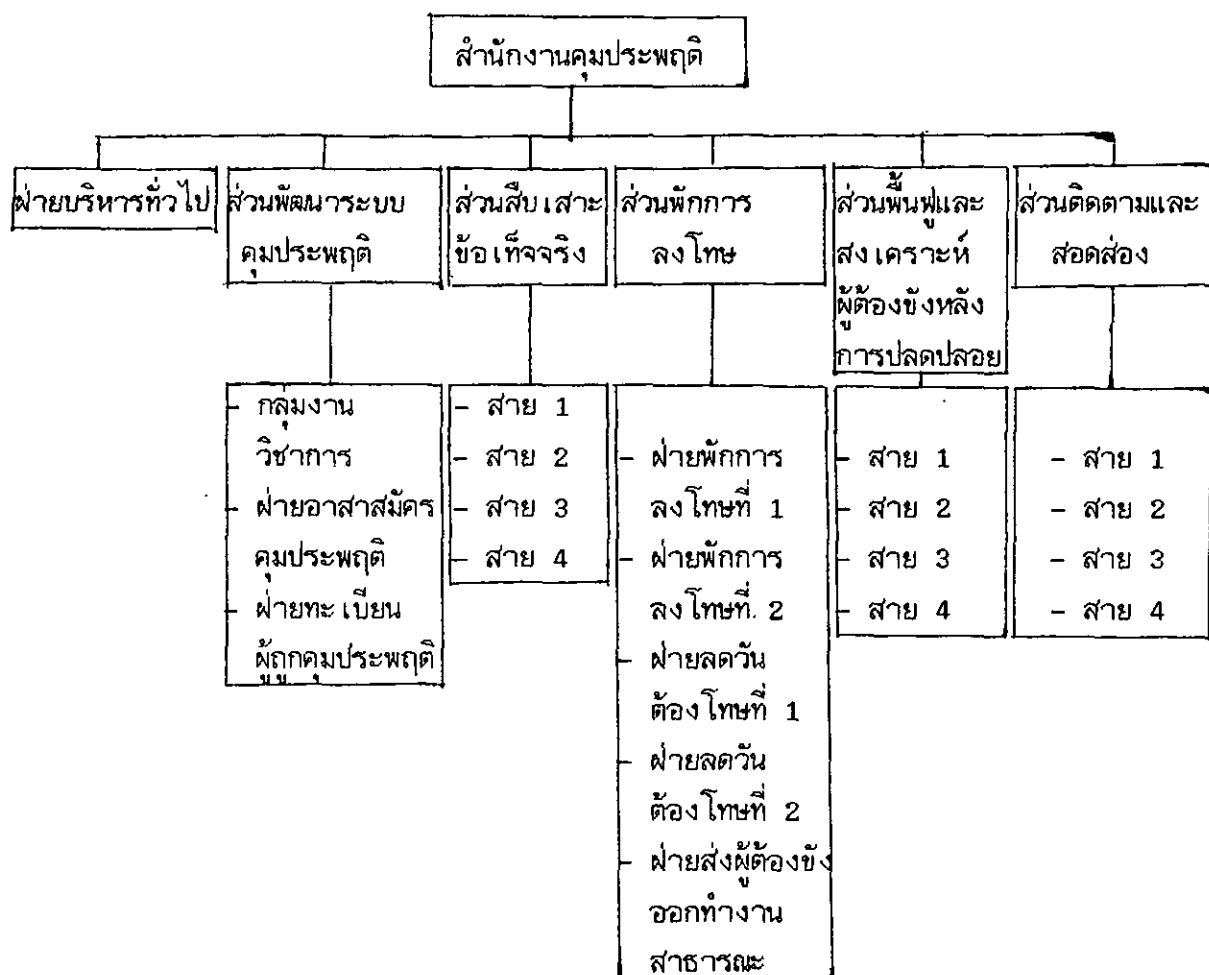
ภาพประกอบ 1 โครงสร้างส่วนราชการกรมราชทัณฑ์

(ที่มา : กรมราชทัณฑ์. 2534 : 9)

แผนภูมิแสดงการบริหารงานภายในกองทัณฑปฏิบัติ กรมราชทัณฑ์

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงการบริหารงานภายในของกองทัณฑปฏิบัติ กรมราชทัณฑ์
(ที่มา : กรมราชทัณฑ์. 2534 : 12)

ภาพประกอบ 3 โครงสร้างส่วนราชการของสำนักงานคป.ประพฤติ กรมราชทัณฑ์
(ที่มา : กรมราชทัณฑ์. 2534 : 19)

ปรัชญาของการคุมประพฤติ

วิวัฒนาการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในสมัยโบราณนั้นมีแนวความคิดไปในทางตอบแทนแก้แค้นผู้กระทำผิดในลักษณะตาต่อตา ฟันต่อฟัน ชีวิตต่อชีวิต การลงโทษให้เช็ดหลาบบ่มขู่ให้เกรงกลัว มาเป็นการอบรมแก้ไขและฟื้นฟูให้ผู้กระทำผิดนั้น ๆ กลับตนเป็นพลเมืองดี ดังนั้น การคุมประพฤติจึงเป็นพัฒนารูปแบบหนึ่งของระบบการศาล ซึ่งได้นำมาใช้ตั้งแต่คริสต์วรรษที่ 17 โดยในสมัยก่อนนั้น ผู้ใดกระทำผิดก็จะถูกจับตัวมาลงโทษให้สาสมกับความผิดนั้น เพื่อเป็นการชดใช้ทดแทนเมื่อการลงโทษ มีจุดมุ่งหมายไปในทางตอบแทนแก้แค้น ปรากฏว่าผู้ที่ถูกจำคุกออกมาแล้วไม่อาจกลับตัวเป็นคนดีได้ แต่กลับกระทำผิดมากยิ่งขึ้น จากปรากฏการณ์เช่นนี้ได้กระตุ้นให้เกิดเปลี่ยนแปลงปรัชญา แนวความคิดและทัศนคติดังกล่าว โดยอาศัยหลักและ เหตุดังนี้

1. การลงโทษผู้กระทำผิดอย่างรุนแรง ตลอดจนการลงโทษจำคุก มิได้ให้ผลในการเสริมสร้าง ไม่ทำให้ผู้กระทำผิดสำนึกผิดหรือเกรงกลัวต่อกฎหมาย
2. ควรมีการศึกษาผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขผู้กระทำผิดก่อนการตัดสินลงโทษ
3. ควรกระตุ้นให้ชุมชน สังคม ได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนที่มีต่อปัญหา และสาเหตุของอาชญากรรม
4. ควรช่วยเสริมสร้างให้มนุษย์ มีความรู้สึกภาคภูมิใจในเกียรติ ศักดิ์ศรี และคุณค่าแห่งตน เพื่อป้องกันการกระทำผิด

จากการเปลี่ยนแปลงแนวความเชื่อและปรัชญาดังกล่าว เป็นผลให้เกิดกระบวนการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยการอบรมบ่มนิสัย มีผู้คอยให้คำแนะนำ ซึ่งนับว่าเป็นแนวทางป้องกัน ซึ่งนับได้ว่าระบบราชทัณฑ์ได้เปลี่ยนโฉมจากการลงโทษอย่างรุนแรง มาสู่ลักษณะที่มีคุณธรรมและ เหตุผล

การคุมประพฤติในประเทศไทย

ในประเทศไทยได้มีการจัดตั้งโครงการอาสาสมัครคุมประพฤติของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ขึ้นอย่างเป็นทางการ และเป็นแห่งแรกในเขตกรุงเทพมหานคร และ นนทบุรี ในปี พ.ศ. 2520 (กรมราชทัณฑ์. 2520 : 3-4) โดยอาสาสมัครคุมประพฤติ จะทำหน้าที่ช่วยเหลือในการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่ถูกขังมาแล้วระยะหนึ่งและได้รับการ ปลออยตัวโดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติที่เรียกว่า การพักการลงโทษ และการลดวันต้องโทษ ซึ่งกรมราชทัณฑ์ได้ดำเนินการขยายโครงการดังกล่าวออกไปในหลายจังหวัดทั่วทุกภูมิภาค ส่วนผู้กระทำผิดที่ศาลให้รอการลงโทษ หรือรอการกำหนดโทษ โดยมีเงื่อนไขคุมประพฤตินั้น เป็นงานที่ขึ้นตรงต่อกระทรวงยุติธรรม กล่าวคือถ้าเป็นผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ก็ขึ้นตรงต่อ สำนักงานคุมประพฤติ แต่ในกรณีที่ เป็น เด็กหรือเยาวชนนั้น ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ศาลสั่งคุมความ ประพฤติโดยไม่มีการส่งตัวไปฝึกอบรมหรือสั่งคุมความประพฤติภายหลังจากการที่ได้รับการฝึกอบรม ของสถานฝึกและอบรมแล้วก็ตาม ให้ขึ้นตรงต่อศาลคดีเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม และโครงการอาสาสมัครคุมประพฤติของกระทรวงยุติธรรมได้มีการจัดตั้งขึ้น เมื่อไม่นาน มานี้เอง

อนึ่ง การจัดฝึกอบรมอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ขึ้นเป็นครั้งแรกนั้นมี จุดประสงค์ เพื่อเพิ่มอัตรากำลังผู้ปฏิบัติงานเป็นการ ใช้ทรัพยากร ในท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วม ในการฟื้นฟูผู้ถูกคุมประพฤติ และ ในปัจจุบันการฝึกอบรมอาสาสมัครคุมประพฤตินี้มีวัตถุประสงค์ ไว้ 5 ประการ (อำนาจ สันธพันธ์. 2536 : 13) คือ

1. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา อาชญากรรมตามนโยบายของรัฐบาล
2. เพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ซึ่งมีไม่เพียงพอและไม่สามารถจัดหาเพิ่มได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ

3. เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ ในการเลี้ยงดูผู้ต้องขังในเรือนจำ และการก่อสร้างสถานที่คุมขังเพิ่ม

4. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับนักโทษที่ถูกคุมประพฤติ และเป็นการช่วยให้ผู้ต้องขัง สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมภายนอก และมองสังคมในแง่ดีมากขึ้น

5. เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจกรรมของกรมราชทัณฑ์ ให้บุคคลภายนอกมีความเข้าใจในงานราชทัณฑ์ และหันมาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดีสามารถทำประโยชน์แก่ตนเอง สังคมและประเทศชาติ

การดำเนินงาน เกี่ยวกับอาสาสมัครคุมประพฤติ

ในการดำเนินงานเกี่ยวกับอาสาสมัครคุมประพฤติ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการคัดเลือกบุคคลที่มีสุขภาพแข็งแรง มีวัยอันสมควร มีความรู้ ความสามารถในหลักวิชาการ มีความเสียสละ ซื่อสัตย์ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็นคนเฉลียวฉลาด ทนคน สามารถวินิจฉัยปัญหา ตัดสินใจดี มีเหตุผล และมีความสนใจรักงานด้านนี้ จึงจะทำให้ประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องดำเนินการดังนี้

1. จัดหาประชาชนผู้สนใจ ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ตามตำบลต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายให้อาสาสมัครคุมประพฤติ กระจายอยู่ตามพื้นที่ ตำบลละ 2 คน เป็นอย่างน้อย และผู้สนใจเหล่านั้นจะต้องมีคุณสมบัติเช่น อายุ 25 ปีขึ้นไป มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง มีจิตใจเสียสละทั้งกำลังกาย กำลังใจ และกำลังทรัพย์ สามารถใช้เวลา ปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ เคยเข้าร่วมงานด้านสังคมสงเคราะห์ ในชุมชนมาบ้างแล้ว และเป็นผู้ที่กว้างขวางในสังคมนั้น มาเข้ารับการฝึกอบรม

2. จัดฝึกอบรมเป็นเวลา 2 วัน โดยให้ความรู้เกี่ยวกับ นโยบายของกรมราชทัณฑ์ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับการคุมประพฤติ หลักการคุมประพฤติ หลักอาชีวศึกษา และทัณฑวิทยา หลักการสังคมสงเคราะห์ จิตวิทยาและมนุษยสัมพันธ์ การศึกษาดูงานเรือนจำ

แล้วมอบหมายให้พนักงานคุมประพฤติทำหน้าที่ฝึกภาคปฏิบัติ โดยการนำผู้ผ่านการฝึกอบรมออกเยี่ยมบ้านผู้ถูกคุมประพฤติ และมอบหมายให้ทำหน้าที่อาสาสมัครคุมประพฤติของกรมราชทัณฑ์ โดยมอบวุฒิบัตรเข็มเครื่องหมาย และบัตรประจำตัวอาสาสมัครคุมประพฤติ ให้กับผู้ผ่านการฝึกอบรม เพื่อเป็นหลักฐานและใช้ในการปฏิบัติหน้าที่

3. หลังจากที่ได้มีการฝึกอบรม และมอบหมายให้อาสาสมัครคุมประพฤติปฏิบัติงาน แล้วกรมราชทัณฑ์ได้จัดให้มีการสัมมนาอาสาสมัครคุมประพฤติ อย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อเป็นการเพิ่มเติมวิชาความรู้ในการปฏิบัติงานและตอบปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานแก่อาสาสมัครคุมประพฤติ

4. เพื่อให้การดำเนินงานคุมประพฤตินักโทษเด็ดขาด ที่ได้รับการปล่อยตัวพักการลงโทษและลดวันต้องโทษจำคุกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้การบริหารงานเกี่ยวกับอาสาสมัครคุมประพฤติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงได้กำหนดระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยอาสาสมัครคุมประพฤติ พ.ศ. 2533 ขึ้น โดยได้กำหนดระเบียบและหลักเกณฑ์ในการสรรหา การพิจารณาแต่งตั้งอาสาสมัครคุมประพฤติ อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และสถานภาพแห่งการเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

อาสาสมัครคุมประพฤติ จะอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี เมื่อครบกำหนดแล้ว อาจได้รับการแต่งตั้งเป็น อาสาสมัครคุมประพฤติ ต่อไปอีก คราวละ 2 ปี

5. ในการปฏิบัติงานสืบเสาะข้อเท็จจริงก่อนปล่อยตัว และการติดตามสอดส่องดูแลความประพฤติผู้ถูกคุมประพฤติ อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีผลต่อการปฏิบัติงานดีเด่น โดยมีผลงานคุมประพฤติผู้ได้รับการปล่อยตัว 40 รายขึ้นไป และช่วยเหลือกิจการงานคุมประพฤติด้วยความวิริยะ อุตสาหะ อาจได้รับการพิจารณาคัดเลือกเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติดีเด่น ได้รับเข็มเครื่องหมายและใบประกาศเกียรติคุณ และอาจได้รับสิทธิหรือประโยชน์อื่นได้ ตามที่กรมราชทัณฑ์เห็นสมควร

สามารถชักจูงและชักนำให้ประชาชนในสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขพฤติกรรม และความประพฤติของผู้ต้องขัง เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้สำนึกตนในการกระทำผิดที่ผ่านมา และไม่หวนกลับไปประกอบอาชญากรรมใหม่อีก อันจะก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมและประเทศชาติสืบไป

การคุมประพฤติในต่างประเทศ

ในหลาย ๆ ประเทศนั้น งานคุมประพฤติไม่ว่าจะเป็นงานคุมประพฤติเด็กหรือผู้ใหญ่ที่กระทำผิดซึ่งศาลสั่งให้คุมความประพฤติ (Probation) โดยบุคคลเหล่านั้นไม่ต้องถูกส่งไปฝึกอบรมในสถานพินิจหรือถูกส่งตัวไปรับโทษจำคุกในเรือนจำ และงานคุมประพฤติเด็กหรือผู้ใหญ่ที่กระทำผิดซึ่งได้รับการปลดปล่อยภายหลังจากที่ได้รับโทษจำคุกหรือได้รับการฝึกอบรมมาแล้วระยะหนึ่ง (Parole) ประเทศเหล่านั้นมักจะรวมงานคุมประพฤติไว้เป็นหน่วยงานหรือสายงานเดียวกัน ซึ่งอาจจะเป็นกรมหรือกระทรวงที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานคุมประพฤติโดยตรงทั้งหมด อันแตกต่างจากงานคุมประพฤติของประเทศไทย ซึ่งจะแยกออกเป็น 2 ประเภทคือ งานคุมประพฤติที่ศาลสั่ง (Probation) โดยมีหน่วยงานคุมประพฤติของศาลคดีเด็กและเยาวชน และสำนักงานคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่คอยควบคุมความประพฤติผู้กระทำผิดให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของศาลและให้ความช่วยเหลือแก่เขาเหล่านั้น งานคุมประพฤติอีกประเภทก็คือ งานคุมประพฤติภายหลังปลดปล่อย (Parole) ที่กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการเอง อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่างานคุมประพฤติในต่างประเทศหรือในประเทศไทยจะมีความแตกต่างกันบ้าง แต่มีส่วนหนึ่งที่เหมือนกันก็คือ การนำเอาอาสาสมัครคุมประพฤติมาช่วยในงานคุมประพฤติเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในหลายประเทศนั้นได้ประสบความสำเร็จเป็นอันมากจากการใช้อาสาสมัครคุมประพฤติและประเทศที่สำคัญ ๆ เหล่านี้ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ ซึ่งจะได้กล่าวรายละเอียดต่อไปนี้

อาสาสมัครคุมประพฤติในสหรัฐอเมริกา

งานอาสาสมัครมีส่วนช่วยเหลือผู้กระทำผิดให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ความรู้ที่อาสาสมัครได้รับ ในขณะที่ผ่านการคัดเลือกและการฝึกฝนจะทำให้เขาสามารถช่วยเหลือผู้กระทำผิดได้เป็นอย่างดี ความคิดเกี่ยวกับงานอาสาสมัครทางด้านนี้ เริ่มมีในสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1841 ที่ศาลเมืองบอสตัน มลรัฐแมสซาชูเซตส์ โดยช่างทำรองเท้าชื่อ จอห์น ออگัสตัส (John Augustus) ได้ให้การดูแลและให้ความช่วยเหลือกับผู้ที่พ้นโทษแล้วเกือบ 2,000 คน จนได้รับสมญานามว่า บิดาแห่งการคุมประพฤติ (The Father of Probation) โดยเขาได้อสาที่จะควบคุมความประพฤติของผู้กระทำผิดในคดีไม่ออกจากรั้วจากศาลเมืองบอสตัน (Boston)

อาสาสมัครได้ลดลงอย่างมากในช่วงต้นของคริสต์ศตวรรษที่ 20 เนื่องจากทางรัฐพยายามจัดให้การแก้ไขผู้กระทำผิดเป็นแบบงานโดยตรงของรัฐแทนที่จะเป็นแบบอาสาสมัคร ผลที่ตามมาก็คือพนักงานคุมประพฤติ (Probation Officers) ต้องทำงานหลายอย่าง ซึ่งแต่เดิมเป็นงานที่อาสาสมัครดำเนินการอยู่ งานอาสาสมัคร เริ่มกลับมาได้รับความสนใจอีกในช่วงปี 1960 เป็นต้นมา ทั้งนี้เกิดจากการมองเห็นถึงความสำคัญของการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่รัฐมิชิแกน (Michigan) มีโครงการเกิดขึ้น โดยเกิดจากความคิดและคำขอร้องของผู้พิพากษาซึ่งพบว่าทางศาลขาดพนักงานคุมประพฤติประจำศาลในปี 1950 กระทั่งปี 1965 ทางเทศบาลเมืองรอยัลโอ๊ค (Royal Oak) ได้อนุมัติเงินงบประมาณ 17,000 เหรียญ ให้กับโครงการอาสาสมัครนี้ ภาคเอกชนก็ได้ร่วมสมทบด้วยเป็นเงิน 8,000 เหรียญ ประมาณ 20 % ของผู้ถูกคุมความประพฤติถูกมอบหมายให้อยู่ในความดูแลของอาสาสมัคร ผู้พิพากษา ลีนเฮาส์ (Leenhouts) มีความเชื่อว่า อาสาสมัครเป็นทางออกที่ดีที่สุดสำหรับการลดภาระงานที่เกินขีดความสามารถของพนักงานคุมประพฤติ ดังนั้นเขาจึงได้ริเริ่มแนวความคิดนี้ขึ้นมาใหม่ และได้จัดตั้งองค์กรขึ้นเรียกว่า อาสาสมัครในงานคุมประพฤติ (Volunteers in Probation) ซึ่งมีเป้าหมายส่งเสริมให้มีการใช้อาสาสมัครให้เกิดประโยชน์

ส่วนในระบบศาลของเมืองเฮนเนป (Hennepin) ได้ใช้อาสาสมัครในหลาย ๆ ทาง เริ่มต้นปี 1969 ทางศาลได้ใช้อาสาสมัครช่วยดูแลความประพฤติของเด็กหรือเยาวชนที่กระทำผิดในแบบหนึ่งคนต่อหนึ่งคน ใน 4 ปีแรกมีอาสาสมัครผ่านการคัดเลือกและมอบหมายงานดูแลเด็กและเยาวชนถึง 320 คน อาสาสมัครเหล่านั้นได้ทำงานคิดรวมกันแล้วเป็นเวลา 100,000 ชั่วโมง และคิดเป็นมูลค่าถึง 500,000 เหรียญ ในปี 1972 ประเมินว่ามีอาสาสมัครมากกว่า 200,000 คน ทำงานให้ความช่วยเหลือในพื้นที่ต่าง ๆ 2,000 เขต (วัดตามขอบเขตอำนาจของศาล) นอกจากนี้ในช่วงปีการศึกษา 1972-1973 โครงการครูอาสาสมัครได้เกิดขึ้นที่เคาน์ตี โฮม สคูล (County Home School) สำหรับอบรมเยาวชน และสถานพินิจของเมืองได้มีครูอาสาสมัครเข้าร่วมงานนี้ 20 คน และมีอาสาสมัครทำงานอยู่ครบตลอดปี 15 คน ทำหน้าที่สอนนักเรียนคิดเป็นเวลารวมกัน 6,000 ชั่วโมง นายมัลลันีย์ (Mullaney) ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารของสำนักงานช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้กระทำผิดแห่งชาติ (National Office for Offenders Aid and Restoration) ได้ประมาณว่าในปี 1980 มีประชาชนประมาณ 250,000 คน สละเวลาทำงานอาสาสมัครให้ทุกสัปดาห์ (Herbert. 1983 : 164-168)

อาสาสมัครคุมประพฤติในญี่ปุ่น

ในช่วง ค.ศ. 1949 ได้มีการจัดตั้งองค์กรขึ้นใหม่เกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนของประเทศญี่ปุ่น และได้เกิดมีข้อถกเถียงกันว่า ระบบคุมประพฤติและพักการลงโทษสมควรจะให้ เป็นระบบที่ดำเนินงานโดยเจ้าพนักงานเหมือนกับในประเทศอื่น ๆ หลาย ๆ ประเทศหรือไม่ อย่างไรก็ตามเมื่อได้มีการจัดตั้งองค์กรขึ้นใหม่แล้วก็ได้นำมาใช้ผสมผสานกันระหว่างพนักงานคุมประพฤติอาชีพกับอาสาสมัคร เนื่องจากเป็นความจริงที่ว่าในขณะนั้นขาดแคลนงบประมาณจึงไม่สามารถที่จะจัดตั้งในรูปแบบพนักงานคุมประพฤติอาชีพได้หมด แต่ยังมีเหตุผลที่สำคัญกว่านั้นที่ทำให้มีการตกลงใจใช้อาสาสมัครคือ ความเชื่อถือ

ของทางการที่มีต่อความสามารถของอาสาสมัครอย่างยิ่ง

ภายใต้สภาวะการณ์เช่นนี้ ในปี ค.ศ. 1950 รัฐบาลญี่ปุ่นได้ออกกฎหมายอาสาสมัครคุมประพฤติ (Volunteer Probation Officer Law) มีอาสาสมัครคุมประพฤติทั่วประเทศจำนวน 48,000 คน บทบาทของพวกเขา คือ การช่วยให้ผู้กระทำผิดได้แก้ไขฟื้นฟูตนเองในสังคมและส่งผลกระทบต่อทัศนคติของประชาชนในการร่วมมือกันป้องกันอาชญากรรมหน้าที่โดยตรงก็คือมีบทบาทในการควบคุมสอดส่องและให้ความช่วยเหลือผู้ถูกคุมประพฤติ และผู้ได้รับพักการลงโทษซึ่งจะมอบหมายให้อาสาสมัครคุมประพฤติเป็นรายบุคคล นอกจากนี้อาสาสมัครยังมีหน้าที่อื่นๆ อีก เช่น การเยี่ยมบ้านนักโทษเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับครอบครัวและเขียนรายงานส่งต่อสำนักงานคุมประพฤติเป็นการเตรียมการก่อนปลดปล่อยในการจัดหาที่พักให้กับผู้ถูกคุมประพฤติ และผู้ได้รับพักการลงโทษซึ่งย้ายมาจากที่อื่น พร้อมทั้งให้การควบคุมสอดส่องดูแลพวกเขาในการสอบสวนเบื้องต้นสำหรับการขอภัยโทษ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือครอบครัวผู้กระทำผิดด้วย

บทบาทประการหลังนี้ อาสาสมัครได้ดำเนินการในรูปแบบของการใช้องค์กรในชุมชนเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างประชาชน และองค์กรเอกชนในการสำรวจและรวบรวมทรัพยากรในชุมชน เป็นการนำปรัชญาของการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดมาใช้ให้เกิดผลกับเพื่อนบ้านเป็นรายบุคคล หรือประชาชนโดยส่วนรวม และร่วมมือกับผู้อยู่อาศัยในชุมชนนั้น ๆ ในการกำจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรม

ตามกฎหมายแล้วอาสาสมัครคุมประพฤติไม่ใช่ข้าราชการประจำของรัฐจะได้รับค่าตอบแทนของรัฐต่อเมื่อเขาได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการ แต่รัฐบาลจะจ่ายค่าใช้จ่ายแต่เพียงเงินจำนวนทั้งหมด หรือแต่เพียงบางส่วนให้กับการปฏิบัติงานของพวกเขา ในปี ค.ศ. 1985 ใช้งบประมาณสำหรับการควบคุมสอดส่องผู้ถูกคุมประพฤติ และผู้ได้รับพักการลงโทษเป็นเงินสูงสุดจำนวน 3,900 เยนต่อเดือน การเขียนรายงานถึงสภาพทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับเป้าหมาย

ในขนาดตของนักโทษจำนวน 800 เยนต่อฉบับ และเข้าร่วมการฝึกอบรมเป็นเงิน 650 เยนต่อวัน ในสองกรณีหลังนี้หากมีการเดินทางที่ไกลเกินกว่าอัตรากำหนดก็ได้รับเงินจากสำนักงานประมาณแห่งชาติ

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเห็นว่าไม่มีเรื่องเงินทองเข้ามาเกี่ยวข้องเหมือนกับอาสาสมัครประเภทอื่น ๆ แต่งานของอาสาสมัครคุมประพฤตินี้ล้วนมีสิ่งจูงใจจากความต้องการของอาสาสมัครที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น ถึงแม้ว่าไม่มีหลักประกันว่า ผู้รับความช่วยเหลือจะตอบสนองในทางที่ดี ในเรื่องของความมีชื่อเสียงและเกียรติยศในสังคมก็เป็นสิ่งจูงใจต่อการปฏิบัติของอาสาสมัครด้วยเหมือนกัน (Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice. 1985 : 13-14)

อาสาสมัครคุมประพฤติในสิงคโปร์

การควบคุมสอดส่องดูแลความประพฤติผู้กระทำผิดตามคำสั่งศาลของประเทศสิงคโปร์ นอกจากจะเป็นการควบคุมสอดส่องดูแลความประพฤติโดยพนักงานคุมประพฤติ ในปัจจุบันสิงคโปร์ได้เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านนี้ด้วย โดยให้ชื่อโครงการนี้ว่า "บริการการคุมประพฤติชุมชน" (Community Probation Service) หรือการนำเอาระบบการคุมประพฤติโดยใช้อาสาสมัครเข้ามาช่วยเหลือในการควบคุมสอดส่องดูแลความประพฤติโดยใช้ชื่อเจ้าหน้าที่นี้ว่า "อาสาสมัครคุมประพฤติ" (Volunteer Probation Officers หรือ VPOS)

การบริการด้านคุมประพฤติของสิงคโปร์ได้เริ่มโครงการนี้ขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1971 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในสังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการคุมความประพฤติ ซึ่งจะช่วยป้องกันสังคมให้ปลอดภัยจากปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งยังเปิดโอกาสให้ประชาชนในสังคมมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดซึ่งศาลให้คุมประพฤติไว้ เช่นร่วมกันให้คำแนะนำช่วยเหลือ และให้การส่งเสริมเคราะห้แก่ผู้ถูกคุมความ

ประพจน์ เพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ ตลอดจนเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจถึงหลักการและวิธีการในการคุมประพฤติให้เข้าถึงประชาชนทำให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจในการทำงานของหน่วยงานของรัฐบาลมากยิ่งขึ้นสามารถป้องกันเหตุร้ายอาชญากรรมด้วยตนเอง หรือช่วยเหลือร่วมมือกับตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเกิดความกระตือรือร้นมีแนวคิดที่จะช่วยเหลือเจ้าหน้าที่โดยสมัครเป็นอาสาคุมประพฤติ (สุดจิต เจนนพกาญจน์. 2527 : 23)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุดจิต เจนนพกาญจน์ (2527 : 58) ได้กล่าวถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการอาสาสมัครคุมประพฤติ โดยการสอบถามความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการของประเทศไทย พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการทำอะไรที่จะให้ประชาชนในชุมชนหันมาสนใจและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามโครงการนี้ เพราะว่าอาสาสมัครจะไม่ได้ค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์ใด ๆ จากโครงการนี้
2. ปัญหาที่เมื่อได้มีการคัดเลือกอาสาสมัครมาเข้าร่วมโครงการนี้แล้ว รวมทั้งผ่านการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี แต่อาสาสมัครจะร่วมโครงการด้วยเพียงระยะเวลาอันสั้นและผู้จัดการโครงการก็ไม่มีสิทธิที่จะยับยั้งมิให้อาสาสมัครลาออกไป เพราะโครงการนี้ถือว่าเป็นโครงการที่ประชาชนเข้ามาร่วมด้วยความสมัครใจ ซึ่งบางครั้งจะทำให้สูญเสียงบประมาณในการฝึกอบรมอาสาสมัครโดยไม่เกิดประโยชน์
3. ปัญหาที่หากหน่วยงานตั้งเป้าหมายของโครงการโดยเน้นในแง่ปริมาณมากเกินไป จะทำให้โครงการประสบความล้มเหลว เพราะเมื่อคำนึงถึงปริมาณอาสาสมัครจำนวนมากเกินไป ก็ไม่สามารถดูแลการปฏิบัติงานได้ทั่วถึง ก็จะประสบปัญหาผลการปฏิบัติงานจะไม่ได้คุณภาพเลย

นุชนาก ภูมิประดิษฐ์ (2529 : 226-227) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติในงานราชทัณฑ์:ศึกษา เฉพาะ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ คือ ประสบการณ์การทำงานด้านสังคมเคราะห์ และทัศนคติต่อนักโทษ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงาน คือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ มूलเหตุจูงใจ ให้เข้ามาเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ และทัศนคติต่องานอาสาสมัครคุมประพฤติ

2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานมีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ ได้แก่ การสัมมนาและฝึกอบรม การมอบหมายงานแก่อาสาสมัครคุมประพฤติ เงินค่าตอบแทนและความสะดวกในการเบิกจ่าย ความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครคุมประพฤติ และการเปิดโอกาสให้อาสาสมัครคุมประพฤติได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน

วนิดา เจียงไพศาลกุล (2529 : 136-140) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม "ศึกษาเฉพาะกรณีอาสาสมัครคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี" พบว่า

1. ปัญหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรและการฝึกอบรมยังไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน

2. ปัญหาการมอบหมายงานและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้ถูกคุมความประพฤติ ซึ่งจัดส่งให้แก่อาสาสมัครคุมประพฤดียังไม่ละเอียดถูกต้อง

3. ปัญหาการประสานงานระหว่างอาสาสมัครคุมประพฤติและพนักงานคุมประพฤติ

4. ปัญหาการไปเยี่ยมบ้าน ส่วนใหญ่มีความขัดข้องในเรื่องยานพาหนะและหรือค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การไม่มีเวลาไปเยี่ยมบ้านผู้ถูกคุมประพฤติ

5. ปัญหาการเขียนรายงาน โดยส่วนใหญ่ไม่สามารถเขียนรายงานและส่งได้ตามกำหนด 1 ครั้งต่อ 1 เดือน

6. ปัญหาสวัสดิการ ส่วนใหญ่มีความต้องการในด้านสวัสดิการอยู่ค่อนข้างสูง การขาดสวัสดิการดังกล่าวมีส่วนทำให้อาสาสมัครคุมประพฤติขาดขวัญและกำลังใจ อีกทั้งความคล่องตัวในการปฏิบัติงานด้วย

สมยศ วัฒนภิรมณ์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา "ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม" พบว่า

1. อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน มีปัญหาและอุปสรรคในการไปสอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติสูงที่สุด
2. อาสาสมัครคุมประพฤติที่เคยมีผู้รู้จักเป็นผู้ถูกคุมความประพฤติ มีปัญหาและอุปสรรคในการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติมากกว่า
3. อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน เขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาและอุปสรรคในการให้การสงเคราะห์แก่ผู้ถูกคุมความประพฤติมากกว่า
4. อาสาสมัครคุมประพฤติที่ประกอบอาชีพแม่บ้าน ทำงานบ้าน และไม่ได้ประกอบอาชีพ มีปัญหาและอุปสรรคในการให้การสงเคราะห์ผู้ถูกคุมความประพฤติมากกว่า
5. อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีมูลเหตุจูงใจในการ เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ เพราะสนใจงานคุมประพฤติ และเพราะคาดหวังค่าตอบแทน มีปัญหาและอุปสรรคในการออกไปสอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติมากกว่า
6. อาสาสมัครคุมประพฤติที่สามารถนำความรู้จากการศึกษาดูงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานได้แตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติแตกต่างกัน
7. อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีความเข้าใจ ในแนวทางการปฏิบัติงานต่างกันและการที่ผู้บรรยายยกตัวอย่าง เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการ

ให้การส่ง เคารพที่แตกต่างกัน

8. อาสาสมัครคุมประพฤติที่สามารถนำความรู้จากการอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานได้แตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการ เขียนรายงานแตกต่างกัน

9. อาสาสมัครคุมประพฤติที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมดูแลผู้ถูกคุมความประพฤติจำนวนต่างกัน มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการ สอดส่องดูแลผู้ถูกคุมความประพฤติต่างกัน

10. อาสาสมัครคุมประพฤติ ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่จำนวน 4 รายขึ้นไปในเวลาเดียวกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการ เขียนรายงานมากที่สุด

11. อาสาสมัครคุมประพฤติที่ไม่ค่อยได้รับความสะดวกรวดเร็ว เป็นกันเอง ในขณะไปติดต่อกับสำนักงานคุมประพฤติ มีปัญหาและอุปสรรคในการ สอดส่องดูแลผู้ถูกคุมความประพฤติ และปัญหาในการ เขียนรายงานมาก

12. อาสาสมัครคุมประพฤติที่พนักงานคุมประพฤติคอยให้คำแนะนำในเรื่องการปฏิบัติงานน้อย มีปัญหาและอุปสรรคในการ ให้ความช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติมาก

13. อาสาสมัครคุมประพฤติที่พนักงานคุมประพฤตรับฟังความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะน้อย มีปัญหาและอุปสรรคในการ ให้ความช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติมาก

14. นอกจากผลตอบแทนในการปฏิบัติงานแล้ว อาสาสมัครคุมประพฤติที่ยังต้องการความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือทางราชการต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการ เขียนรายงานแตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องความร่วมมือระหว่างอาสาสมัครคุมประพฤติด้วยกันเอง ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอาสาสมัครคุมประพฤติกับผู้ถูกคุมความประพฤดียังสัมพันธ์กันน้อยไม่ไว้วางใจกันเต็มที่ และปัญหาการ ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของต่างประเทศ ปรากฏว่าได้มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับงานอาสาสมัครคุมประพฤติ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ไว้หลายท่านมีดังต่อไปนี้

ฮิลล์ (Hill. 1972 : 254-256) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของงานอาสาสมัครพบว่า ปัญหาของอาสาสมัครกับเจ้าหน้าที่ประจำนั้น เกิดขึ้นโดยอาสาสมัครมักจะถูกมองว่าจะเข้ามาทำงานแข่งขันกับเจ้าหน้าที่ประจำในการทำงานช่วยเหลือเยาวชนที่มีปัญหา อาสาสมัครต้องพยายามทำความเข้าใจรู้จักตัวผู้ถูกคุมประพฤติ ในขณะที่เดียวกันผู้ถูกคุมความประพฤติ รวมทั้งครอบครัวก็ต้องเข้าใจในตัวอาสาสมัครด้วย พนักงานคุมประพฤติควรที่จะอธิบายหน้าที่ของอาสาสมัครให้ผู้ถูกคุมความประพฤติและครอบครัวให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง

จุดขัดข้องอยู่ที่ตัวเจ้าหน้าที่เองว่าจะมีความเต็มใจและตั้งใจที่จะอธิบายให้อย่างถูกต้องหรือไม่ เจ้าหน้าที่บางคนมองเห็นว่าอาสาสมัครจะเข้ามาแข่งขันกับคนแทนที่จะมาช่วยเจ้าหน้าที่บางคนพูดต่อหน้าก็สนับสนุนงานอาสาสมัคร กลับหลังกลับพูดต่อต้าน ทางแก้สำหรับปัญหานี้หาได้ไม่ถนัดนัก แต่ก็ไม่ถึงกับเป็นไปไม่ได้ ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ประจำจะมองว่าอาสาสมัครเข้ามาช่วยงาน แทนที่จะมาแข่งขัน วิธีการหนึ่งคือ การกำหนดหน้าที่ของอาสาสมัครให้เป็นที่กระจ่างชัด แต่อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติ การกำหนดก็ใช้ว่าจะสามารถทำได้โดยง่าย อาสาสมัครบางคนมีความสามารถมากในการพบปะทำงานกับผู้กระทำผิด แต่บางคนก็ทำได้ไม่ดี

ชิกิตะ (Shikita. 1975 : 96 - 99) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง "สังคมที่เปลี่ยนแปลงและการมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมทางอาชญากรรม : กรณีศึกษาบางประการ" โดยพบว่าปัญหาอาสาสมัครคุมประพฤติของประเทศญี่ปุ่นนั้น เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าระบบอาสาสมัครคุมประพฤติไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาก็เพียงสำหรับความมุ่งหมายในการลดค่าใช้จ่ายของรัฐบาล บริการของอาสาสมัครคุมประพฤติต้องถูกระดมมาใช้เนื่องจากทางด้านการกุศลโดยแท้จริง อย่างไรก็ตามผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่างให้การยอมรับ

ระบบอาสาสมัครคุมประพฤติเพิ่มขึ้น หนึ่งในปรากฏการณ์ที่เด่นชัดคือ ความยากลำบากในการคัดเลือกคุณสมบัติของอาสาสมัครคุมประพฤติ เกี่ยวกับเรื่องวัย ได้กลับกลายเป็นความยากลำบากเพิ่มขึ้นสำหรับคนส่วนใหญ่ที่มีรายได้น้อยจะไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกเพราะจะถูกมองในเรื่องการไม่สละเวลาและกำลังงาน เนื่องจากความเข้าใจว่าหนุ่มสาวเหล่านี้จะกังวลมากเกี่ยวกับความรับผิดชอบภายในครอบครัวของเขา ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับเขาที่จะกังวลเกี่ยวกับตัวเองในเรื่องการพัฒนาอาชีพของตน จากการสำรวจเมื่อวันที่ 1 มกราคม 1974 พบว่ามีอาสาสมัครคุมประพฤติอายุ 60 ปีขึ้นไปอยู่ 55.1 % ของจำนวนทั้งหมด เปรียบเทียบกับปี 1953 มี 25.8% ปัจจุบันอายุเฉลี่ยของอาสาสมัครคุมประพฤติ 60 ปีขึ้นไปมีเพียงเล็กน้อย 1 ใน 3 ของอาสาสมัครคุมประพฤติ มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป อายุต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวนเพียง 0.1% ขณะที่อายุเกิน 80 ปี มีจำนวน 1.6%

ความยากลำบากในการคัดเลือกอาสาสมัครคุมประพฤตินำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ บ่อยครั้งที่อ้างว่าความเบื่อหน่ายของอาสาสมัครคุมประพฤติ มาจากการได้รับความไว้วางใจน้อยลง และการให้บริการของอาสาสมัครคุมประพฤติที่ไม่สม่ำเสมอ และขาดบทลงโทษทางกฎหมายที่จะบังคับให้เขาปฏิบัติหน้าที่ สองสิ่งนี้เป็นเรื่องยากที่จะทำการละเมิดของเขา เกี่ยวพันกับการคงไว้ซึ่งความสามัคคี กับหน้าที่ของเขามีแนวโน้มได้รับการผ่อนผันเกินควร และการละเลย 1 ใน 2 ประการของจุดมุ่งหมายในการให้บริการ นั่นก็คือการป้องกันสังคมจากความไม่เชื่อหลาบ รายงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขาไม่ตรงกับความเป็นจริง หรือความล่าช้าในการส่งรายงาน บ่อยครั้งที่ผู้มั่งคั่งมักมองข้ามช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงานประการต่อมา บทบัญญัติทางกฎหมายสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติถูกประยุกต์ใช้เพียงรายที่ได้รับการยกเว้น ในการทำผิดประเวณีอย่างรุนแรง นี่เป็นบางส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดในทางวัฒนธรรมของความไม่เต็มใจที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของอาสาสมัครคุมประพฤติ แต่บางส่วนก็เกี่ยวกับความยากลำบากในความปลอดภัยที่จะหาคนทำหน้าที่แทนที่เหมาะสม

การกระจายอายุ แม้ว่าความรู้สึกในการยอมรับผู้ที่มีอายุมากกว่าจะเป็นสิ่งสำคัญ เป็นที่ต้องการ ในญี่ปุ่นมากกว่าในสหรัฐอเมริกา แต่กระนั้นหนุ่มสาวก็กำลังกลับกลายเป็นที่ยอมรับน้อยลงซึ่งอำนาจหน้าที่ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ผู้ที่มีอายุมากกว่า ดังนั้นปัญหาที่สำคัญในญี่ปุ่นที่ยังคงอยู่คือ เรื่องความสัมพันธ์ของอายุที่แตกต่างกัน มีรายหนึ่งในญี่ปุ่นแสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนมีปฏิกริยาตอบสนองพนักงานคุมประพฤติมากกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ ขณะที่ ไม่มีความแตกต่างเป็นนัยในรายเจ้าหน้าที่ที่อายุมากกว่า บ่อยครั้งที่อาสาสมัครคุมประพฤติซึ่งเป็นผู้แทนท้องถิ่นที่มีอายุมากที่สุดเสียอิทธิพลของเขาในชุมชน อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีความรักในท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าหน้าที่ของเขาไม่ถูกแบ่งไปยังผู้ที่รักท้องถิ่นคนอื่น ๆ มันเป็นการยากมากที่จะคัดเลือกอาสาสมัครคุมประพฤติในเขตเมือง และพวกเขาก็เหล่านั้นจะได้รับจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติมากกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติในเขตชนบท

อาชญากรรมยังทวีความรุนแรงและซับซ้อน อาสาสมัครคุมประพฤติกำลังเผชิญกับความยากลำบากที่เพิ่มขึ้นในเรื่องความเข้าใจในธรรมชาติของอาชญากรรมและอาชญากร บ่อยครั้งที่อาสาสมัครคุมประพฤติไม่รู้เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้กระทำผิดเหล่านั้น และยังขาดทักษะและความรู้ในวิชาชีพ ดังข้อเท็จจริงได้พบว่า เด็กและเยาวชนมีปฏิกริยาตอบสนอง ในการแสดงความชื่นชอบพนักงานคุมประพฤติมากกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ แสดงให้เห็นว่าพนักงานคุมประพฤติดีทักษะ ในการสร้างมิตรภาพในการทำงานมากกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ นอกจากนี้ยังพบว่าอาสาสมัครบางรายจะมีความสนใจเพียงระยะเวลานั้น ๆ และบางรายก็กล่าวว่าการได้รับการยอมรับในค่าใช้จ่ายจะเป็นทำลายงานของเขา รวมทั้งการเลือกเฟ้นบุคคลที่มาเป็นอาสาสมัครก็ยังไม่ดีพออีกด้วย

เรนแมน และลิปพิทท์ (Rainman and Lippitt. 1977:56) กล่าวว่า แนวคิดที่สัมพันธ์กันอย่างหนึ่งก็คือปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอาสาสมัครกับปฏิบัติงานในวิชาชีพ หรือเจ้าหน้าที่ที่ให้การสอดส่องดูแล อาสาสมัครบางคนมีความรู้สึกว่าการปฏิบัติงานในวิชาชีพ

เป็นตัววางกันความคิดสร้างสรรค์และการเปลี่ยนแปลงแบบใหม่ ส่วนประการอื่น ๆ ก็คือการขาดการให้ความช่วยเหลือในการปรึกษาแนะนำในสถานการณ์ที่คับขันและขาดการนิเทศการฝึกอบรม ในขณะที่อาสาสมัครเหล่านั้นต้องการที่จะทำงานให้ดีขึ้น บางทีปัญหาที่เครียดในส่วนนี้คือ ความรู้สึกที่ว่าเจ้าหน้าที่คาดหวังในตัวพวกเขาเกินไป แม้ว่าอาสาสมัครอาจจะมิได้ถูกต้องตามกฎหมายหลายประการ เจ้าหน้าที่ที่ใช้การเน้นให้มิชชั่นเกี่ยวกับความสำคัญของการปฏิบัติงานของพวกเขา ซึ่งทำให้พวกเขาเกิดความรู้สึกไม่ซื่อสัตย์รู้สึกผิด และทำให้เกิดการไม่ร่วมมือจากเขา ความสัมพันธ์ที่ตามมาก็คือ อาสาสมัครจะมีความคิดว่าพวกเขาคือพลเมืองชั้น 2 ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในงานที่มีความสำคัญน้อยในโครงการนั้น

คาร์ลสัน (Carlson. 1979 : 265 - 267) ได้กล่าวว่า ระบบศาลคดีเด็กและเยาวชนนั้นมีความต้องการอาสาสมัครเพิ่มขึ้นทุกระดับ หน่วยงานต่างๆ จะรับโครงการอาสาสมัครเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ก็ไม่ได้ดีไปหมดทุกโครงการ ในบางรัฐกฎหมายบัญญัติให้ใช้อาสาสมัครและได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับอาสาสมัครมากขึ้น โครงการบางโครงการรู้สึกจะไม่มีประสิทธิภาพเลยหากไม่รับเอาอาสาสมัครเข้าไปช่วย หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่บางคนมีความรู้สึกที่ไม่ดีเกี่ยวกับการใช้อาสาสมัคร เขาเหล่านั้นเห็นว่าอาสาสมัครเป็นผู้คุกคามและแทรกแซงวุ่นวายอาสาสมัครนั้นจะได้รับการกระตุ้นเมื่อมีความกระตือรือร้น ภาระและจิตใจแห่งการช่วยเหลือ แต่ถ้าความกระตือรือร้นนั้นไม่สอดคล้องกับเจ้าหน้าที่ มันก็จะทำให้เกิดความเสื่อมลง

โครงการอาสาสมัครคุมประพฤติใน รัฐเนบราสกา (Nebraska) จะนำเอาอาสาสมัครมาจากทุกแขนงของสังคม เช่น คนงาน อาจารย์ แม่บ้าน คนทำทอ ทนายความ นักศึกษาและแม้แต่คนที่เกษียณงานแล้ว อาสาสมัครจะมีอายุระหว่าง 18-69 ปี โดยเฉลี่ยแล้วจะมีอายุ 27 ปีเป็นส่วนใหญ่ 60 % จะเป็นเพศชาย และ 60 % เป็นอาสาสมัครที่แต่งงานแล้ว 39 % มีประสบการณ์การให้คำแนะนำ การฝึกอบรมหรือประสบการณ์เกี่ยวกับการบริการด้านสังคมบางครั้งในการทำงานเป็นอาสาสมัครนั้นประมาณ 70 % ของ

ทั้งหมดพอใจที่จะได้รับการแต่งตั้งใหม่ ส่วนมูลเหตุที่ทำให้เข้ามาเป็นอาสาสมัครก็ได้แก่

- ต้องการประสบการณ์และความรู้
- มีความสนุกสนาน เมื่อได้พบผู้คน
- อยากให้เยาวชนได้รับสิ่งที่เป็นประโยชน์ดังที่เขามีอยู่
- อยากแสดงความสามารถที่มีอยู่

สมิกลา (Smykla, 1981 : 52) ได้กล่าวไว้ว่า "ทัศนคติของบิดา มารดาที่มีต่ออาสาสมัครศาสนานี้ล"ว่าผู้ที่ควบคุมดูแลอาสาสมัครจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในแง่มุมต่างๆ ที่อาสาสมัครจะมีผลกระทบต่อผู้ถูกคุมความประพฤติและครอบครัว ผู้ประสานงานอาสาสมัคร และพนักงานคุมประพฤติจะต้องมีความสามารถในการจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งหรือการเข้าใจผิด ซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างอาสาสมัครกับผู้ปกครองของผู้ถูกคุมความประพฤติเพื่อให้ข้อขัดแย้งเกิดขึ้นน้อยที่สุด ผู้ปกครองของผู้ถูกคุมความประพฤติควรได้รับการอธิบายชี้แจงให้เข้าใจถึงลักษณะงานและจุดประสงค์ของโครงการอาสาสมัคร ได้เข้าใจถึงหน้าที่ของตัวอาสาสมัครเอง ผู้ปกครองควรได้รับทราบว่าอาสาสมัครสามารถทำอะไรให้ได้และไม่สามารถทำอะไรได้ ควรจะมีวิธีการที่ให้ผู้ปกครองสามารถออกความเห็น เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร เพื่อที่จะได้ทราบปัญหาตั้งแต่ต้นและจัดการแก้ไขได้ทันที่ก่อนที่จะเกิดปัญหาลุกลาม

ถ้าหากเราสามารถหาวิธีการแก้ปัญหาคความยุ่งยากดังกล่าวข้างต้น ก็จะทำให้โครงการอาสาสมัครประสบผลสำเร็จ การศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับอาสาสมัครบางคน โดยละเอียดอาจช่วยให้การวางแผนการดำเนินงานในภายหลังสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ถ้าหากมีการนำเอาความสามารถเฉพาะตัว และความมุ่งมั่นของแต่ละบุคคล เข้ามาพิจารณาด้วยในการวางแผน เราอาจสามารถมองภาพของอาสาสมัคร ในลักษณะที่เป็นงานสนุก ซึ่งจะ เป็นสิ่งสำคัญมากในแง่ผลตอบแทนสำหรับตัวอาสาสมัคร ซึ่งทำงานโดยไม่ได้รับเงินตอบแทน การทำงานให้สนุก สามารถใช้ได้กับเจ้าหน้าที่ประจำด้วย ทั้งนี้จะมีผลทำให้แต่ละคนมีความรักงาน และสามารถให้งานบรรลุเป้าหมายได้ดีขึ้น

แคลิฟอร์เนีย (Callison. 1983 : 168-169) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในงานอาสาสมัครคุมประพฤติของสหรัฐอเมริกา โดยสรุปปัญหาไว้หลายประเด็นด้วยกันคือ

ปัญหาจากตัวเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการ

- เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่โดยตรงมักจะมองว่าอาสาสมัคร เข้ามามีส่วนช่วยทำงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ประจำ
- เจ้าหน้าที่บางคนกลัวว่าอาสาสมัครอาจ เข้ากับผู้ต้องโทษได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่เอง จะมีผลทำให้พวกเขาหมดหน้าที่ไป
- เจ้าหน้าที่บางคนคิดว่าเวลาที่เสียไปกับการฝึกหัดและดูแลอาสาสมัคร ไม่คุ้มกับผลที่ได้

ปัญหาจากตัวอาสาสมัครเอง

- อาสาสมัครอยู่ภายใต้แรงกดดันที่ซับซ้อนจากผู้กระทำผิดเองที่จะให้อาสาสมัครช่วยเหลือเรื่องผิดกฎหมาย
- ผู้ต้องโทษมีความต้องการให้อาสาสมัครช่วยในเรื่องเงิน ยาเสพติด เพศสัมพันธ์ และการปลดปล่อยก่อนกำหนด
- ผู้ต้องโทษบางคนไม่ยอมรับอาสาสมัคร เพราะความไม่ไว้วางใจส่วนตัวที่ไม่ยอมเชื่อว่าจะมีคนอื่นช่วยเหลือตนด้วยความสุจริตใจ
- อาสาสมัครมักจะให้ความช่วยเหลือผู้ต้องโทษ ในแง่ของความสงสาร เวทนา มากกว่าที่จะให้ความช่วยเหลือแบบมีเป้าหมาย
- อาสาสมัครบางคนขาดความอดทนกับระบบงานของรัฐ อาจจะหาทางหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ของรัฐ
- บางปัญหาอาจเกิดจากจุดมุ่งหมายส่วนตัวของอาสาสมัครบางคน เช่น บางคนอาสาสมัครเข้าทำงานเพื่อหวังที่จะได้เข้าไปเห็นสภาพภายในคุกหรือเพื่อที่เขาไว้คยอวดว่าตนได้ช่วยเหลือผู้ต้องโทษ หลังจากที่ความอยากรู้อยากเห็นหมดไปแล้ว เขาเหล่านั้นก็จะละทิ้งหน้าที่ไป ความไม่แน่นอนอันนี้ ก่อให้เกิดความกังขาและเป็นผลร้ายทางด้านจิตใจกับผู้กระทำผิด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พอสรุปได้ว่า อาสาสมัครคุมประพฤติได้ประสบปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานในหลาย ๆ ประการ เช่น ปัญหาวัยหรืออายุของอาสาสมัคร ปัญหาสิ่งตอบแทนในการปฏิบัติงาน ปัญหาทัศนคติของพนักงานคุมประพฤติที่มีต่ออาสาสมัคร ปัญหาอาสาสมัครไม่มีเวลาปฏิบัติงานเพียงพอ ปัญหาการขาดการนิเทศงานจากพนักงานคุมประพฤติ และปัญหาการฝึกอบรมให้แก่อาสาสมัครไม่เพียงพอ เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของอาสาสมัคร อันจะทำให้การปฏิบัติงานนั้น ไม่บรรลุไปสู่วัตถุประสงค์ที่วางไว้ รวมถึงการขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอีกด้วย

สมมติฐานการวิจัย

1. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
2. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
3. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
4. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
5. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
6. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการวิจัย ซึ่งได้เสนอเนื้อหาโดยแบ่งออกเป็น

4 หัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์
ที่อบรมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 - 2536 จำนวน 401 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์
จำนวน 201 คน ซึ่งได้มาจาก วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใน
อัตราส่วนร้อยละ 50

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิธีสร้าง

เครื่องมือที่ใช้เพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา
การปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามมา
จากขุนาก ภูมิประดิษฐ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ปรับแบบสอบถามของชนาก ภูมิประดิษฐ์ (2529 : 241-252)

ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้

1.3 นำร่างแบบสอบถามเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ เพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข

1.4 นำร่างแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

1.5 นำไปทดลองหาคคุณภาพโดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองเก็บข้อมูลจากอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่ไม่ได้เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และตรวจสอบหาความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีของครอนบัต (Cronbach. 1970 : 161) ซึ่งปรากฏว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

2. ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียน ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ และแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ รุ่น 1 - 8 มีลักษณะ เป็นแบบมาตรา

ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

มีปัญหามากที่สุด มีน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

มีปัญหามาก มีน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

มีปัญหปานกลาง มีน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

มีปัญหาน้อย มีน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

มีปัญหาน้อยที่สุด มีน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการส่งและรับข้อมูลกลับทางไปรษณีย์ และเก็บข้อมูลด้วยตนเองบางส่วนในเดือน กุมภาพันธ์-มีนาคม 2538 รวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน จำนวน 180 ชุด จากจำนวน 201 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.55 ของแบบสอบถามที่ส่งไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา แล้วคัดเลือกเอาไว้เฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ได้จำนวน 180 ฉบับ และนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่แล้วคำนวณหาค่าร้อยละ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$)
4. ในการทดสอบเพื่อการเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่มีสภาพต่างกันตามตัวแปร คือ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ใช้ t -test
5. การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มตามตัวแปร วุฒิการศึกษา อาชีพ และแรงจูงใจ ใช้ F -test และเมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี Studentized- q -Statistic โดยวิธีของนิวแมนคูลส์ (Newman Keuls Method) และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังกล่าวใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for the Social Science Version-10)

6. แบบสอบถามความคิดเห็นของอาสาสมัครคุมประพฤติเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดนำมาจัดหมวดหมู่ แล้วเรียงความถี่จากมากไปหาน้อย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. การคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน การคำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนมีดังนี้

(ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531:59)

1.1 หาอัตราร้อยละ ใช้สูตร

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

1.2 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ลัวัน สายยศ

และอังคณา สายยศ. 2524 : 77)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตร

Alpha - Coefficient (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 17)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

N แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร

(ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 97)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t -distribution

$\bar{X}_1$, $\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2 , S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 , n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า

3-2 กลุ่ม โดยใช้สูตร (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 108)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F -distribution

MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Studentized-q-Statistic แทน Newman Keuls Method (winer. 1971 : 210-218)

$$q = \frac{T_{\text{largest}} - T_{\text{smallest}}}{\sqrt{\frac{MS_{\text{error}}}{n}}}$$

เมื่อ	q	แทน	ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่
T_{largest}		แทน	คะแนนเฉลี่ย Treatment ที่มากที่สุด
T_{smallest}		แทน	คะแนนเฉลี่ย Treatment ที่น้อยที่สุด
MS_{error}		แทน	Mean square ของความคลาดเคลื่อน
$\tilde{N}$		แทน	Harmonic Mean ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้
เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ดังต่อไปนี้

- $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
- S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่าง
(t-distribution)
- F แทน ค่าความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า
2 กลุ่มขึ้นไป (F-distribution)
- q แทน ค่าสถิติแสดงความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่
(q-Statistic)
- df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
- SS แทน ผลบวกของค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
- MS แทน ค่าเฉลี่ยความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
- * แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- ** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาสาสมัครคุมประพฤติเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการปฏิบัติงาน รวม 4 ด้าน คือ ด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้าน ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง มีปัญหาน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง มีปัญหาปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง มีปัญหามาก
- คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง มีปัญหามากที่สุด

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ
- ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ
- ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการวิเคราะห์ที่ใช้จำนวนและค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1. ค่าความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคุณลักษณะสถานภาพส่วนตัว

ที่	คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1.	เพศ		
1.1	ชาย	142	78.89
1.2	หญิง	38	21.11
	รวม	180	100.00
2.	อายุ		
2.1	20 - 35 ปี	88	48.89
2.2	35 ปีขึ้นไป	92	51.11
	รวม	180	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
3.	สถานภาพการสมรส		
3.1	โสด	70	38.90
3.2	สมรส	110	61.10
	รวม	180	100.00
4.	วุฒิการศึกษา		
4.1	ต่ำกว่าปริญญาตรี	118	65.60
4.2	ปริญญาตรี	58	32.20
4.2	สูงกว่าปริญญาตรี	4	02.20
	รวม	180	100.00
5.	อาชีพ		
5.1	รับราชการ	64	35.60
5.2	ทำงานบริษัทเอกชน	78	43.30
5.3	ทำงานส่วนตัวหรือค้าขาย	38	21.10
	รวม	180	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
6.	แรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ		
6.1	ต้องการเพิ่มประสบการณ์	40	22.22
6.2	ต้องการความรู้ใหม่ ๆ	40	22.22
6.3	ต้องการเสียสละเพื่อสังคม	76	42.22
6.4	ต้องการชื่อเสียง	24	13.34
	รวม	180	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่าจำนวนอาสาสมัครผู้คุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ ในเขต กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 180 คน จำแนกเป็นเพศชาย 142 คน และ เพศหญิง 38 คน คิดเป็นร้อยละ 78.89 และ 21.11 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอายุ 20 - 35 ปี จำนวน 88 คน และอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 48.89 และ 51.11 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามสถานภาพการสมรส พบว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่เป็นโสด 70 และอาสาสมัครคุมประพฤติที่สมรสแล้ว จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 และ 61.10 ตามลำดับ และอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีวุฒิการศึกษาดำกว่าปริญญาตรี จำนวน 118 คน ระดับปริญญาตรี จำนวน 58 คน และสูงกว่าปริญญาตรี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 65.60 และ 32.20 และ 02.20 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกอาสาสมัครคุมประพฤติที่ประกอบอาชีพ พบว่าอาสาสมัครคุมประพฤติมีอาชีพรับราชการ จำนวน 64 ทำงาน บริษัทเอกชน จำนวน 78 และ

ทำงานส่วนตัวหรือค้าขาย จำนวน 38 คน และอาสาสมัครคุมประพฤติมีแรงจูงใจในการเข้า
เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติพบว่า ต้องการเพิ่มประสบการณ์จำนวน 40 คน ต้องการความรู้ใหม่
จำนวน 40 คน ต้องการเสียสละเพื่อสังคม จำนวน 76 คน และต้องการมีชื่อเสียง จำนวน
24 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 22.22 42.22 และ 13.34 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
คุมประพฤติ

เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติเป็นรายด้าน โดยหาค่าความถี่ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน เป็นรายด้าน

สภาพปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการเยี่ยมบ้าน.....	3.19	0.57	ปานกลาง
ด้านการให้ความช่วยเหลือ.....	2.69	0.39	ปานกลาง
ด้านการควบคุมดูแล.....	2.81	0.47	ปานกลาง
ด้านการเขียนรายงาน.....	3.03	0.52	ปานกลาง
รวม	2.93	0.37	ปานกลาง

จากตาราง 2 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน รวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ทุกด้านมีปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69-3.19$)

เพื่อให้ทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของ
อาสาสมัครคุมประพฤติเป็นรายด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวม 4
ด้าน คือด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการ
เขียนรายงาน จึงแสดงการวิเคราะห์ ดังตาราง 3-6 ต่อไปนี้

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของอาสาสมัครคุมประพฤติ
กรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านการเยี่ยมบ้าน

ปัญหาด้านการเยี่ยมบ้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. แผนที่บ้านผู้ถูกคุมประพฤติไม่ตรงกับความเป็นจริง....	3.00	1.01	ปานกลาง
2. บ้านเลขที่ หรือที่อยู่ไม่ตรงกับแผนที่.....	3.19	1.21	ปานกลาง
3. บ้านผู้ถูกคุมประพฤติ อยู่ในซอยเปลี่ยวหรือลึกอันตราย จะก่อให้เกิดอันตรายต่ออาสาสมัครคุมประพฤติ.....	3.59	1.21	มาก
4. บ้านผู้ถูกคุมประพฤติไม่มีโทรศัพท์ทำให้ขาดความสะดวก ในการติดต่อสื่อสาร.....	3.59	1.02	มาก
5. อาสาสมัครคุมประพฤติไม่มีพาหนะส่วนตัว.....	3.48	1.31	มาก
6. บ้านผู้ถูกคุมประพฤติเลี้ยงสุนัขไว้เพื่อบ้านยากแก่การ เข้าเยี่ยม.....	3.27	1.10	ปานกลาง
7. บ้านผู้ถูกคุมประพฤติไม่มีคนอยู่ในเวลากลางวัน.....	3.77	1.03	มาก
8. อาสาสมัครคุมประพฤติได้รับมอบงานมากเกินไป ทำให้การเยี่ยมบ้านไม่ทั่วถึง.....	2.90	1.20	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาด้านการ เยี่ยมบ้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
9. บ้านผู้ถูกคุมประพฤติ และอาสาสมัครคุมประพฤติ อยู่ห่างไกลกันมาก.....	2.94	1.11	ปานกลาง
10. บุคคลในครอบครัวของผู้ถูกคุมประพฤติไม่ให้ความ ร่วมมือ ในการ เยี่ยมบ้าน.....	2.53	1.26	น้อย
11. บ้านผู้ถูกคุมประพฤติอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เช่น ใกล้แหล่งสิ่งเสพติด หรือแหล่งอบายมุข.....	3.59	1.07	มาก
12. อาสาสมัครคุมประพฤติได้รับการช่วยเหลือ ด้าน สวัสดิการ หรือค่ารักษาพยาบาล เมื่อได้รับอุบัติเหตุ หรือบาดเจ็บในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่น้อยเกินไป.....	2.42	1.06	น้อย
รวม	3.19	0.57	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเยี่ยมบ้านโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับสูงสุดคือ บ้านผู้ถูกคุมประพฤติไม่มีคนอยู่ในเวลากลางวัน ($\bar{X} = 3.77$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ อาสาสมัครคุมประพฤติได้รับการช่วยเหลือด้านสวัสดิการ หรือค่ารักษาพยาบาล เมื่อได้รับอุบัติเหตุ หรือบาดเจ็บในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่น้อยเกินไป ($\bar{X} = 2.42$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของอาสาสมัครคุมประพฤติ
กรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านการให้ความช่วยเหลือ

ปัญหาด้านการให้ความช่วยเหลือ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตนให้เข้า กับสิ่งแวดล้อมหลังการปล่อยตัว.....	2.24	0.90	น้อย
2. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.42	0.99	น้อย
3. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาและข้อขัดแย้งภายใน ครอบครัว.....	2.82	1.10	ปานกลาง
4. การใช้ความรู้ และ เทคนิคการแนะนำเรื่องคุณธรรม และจริยธรรมแก่ผู้ถูกคุมประพฤติ.....	3.31	0.98	ปานกลาง
5. ความรู้ เกี่ยวกับเทคนิค การพูดโน้มน้าวให้เชื่อถือและ คล้อยตาม.....	3.23	1.04	ปานกลาง
6. การชี้แจงผู้นำชุมชน หรือผู้นำท้องถิ่นให้เข้าใจและ ยอมรับผู้ถูกคุมประพฤติ.....	2.64	1.01	ปานกลาง
7. ญาติผู้ถูกคุมประพฤติไม่ยอมรับ เป็นผู้อุปการะ.....	2.06	1.05	น้อย
8. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล.....	2.37	0.95	น้อย
9. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกองทุนกู้ยืม เพื่อการศึกษา จากมูลนิธิต่าง ๆ.....	2.49	0.98	น้อย
10. การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐเพื่อช่วยเหลือหรือ ส่งเคราะห์ผู้ถูกคุมประพฤติ.....	2.41	0.97	น้อย

ตาราง 4 (ต่อ)

ปัญหาด้านการให้ความช่วยเหลือ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
11. การประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อช่วยเหลือหรือส่งเคราะห์ผู้ถูกคุมประพฤติ.....	2.69	0.94	ปานกลาง
12. การติดตามผลการช่วยเหลือหรือคำแนะนำให้แก่ผู้ถูกคุมประพฤติ.....	3.54	0.99	มาก
รวม	2.69	0.39	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการให้ความช่วยเหลือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับสูงสุดคือ การติดตามผลการช่วยเหลือหรือคำแนะนำที่ให้แก่ผู้ถูกคุมประพฤติ ($\bar{X} = 3.54$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ญาติผู้คุมประพฤติไม่ยอมรับเป็นผู้อุปการะ ($\bar{X} = 2.06$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของอาสาสมัครคุมประพฤติ
กรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านการควบคุมดูแล

ปัญหาด้านการควบคุมดูแล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. ผู้ถูกคุมประพฤติเดินทางออกนอกพื้นที่ที่กรมราชทัณฑ์ กำหนดบ่อย ๆ.....	3.47	1.24	มาก
2. บ้านผู้ถูกคุมประพฤติอยู่ใกล้แหล่งอบายมุข.....	3.74	1.04	มาก
3. ที่ทำงานผู้ถูกคุมประพฤติอยู่ใกล้แหล่งอบายมุข.....	3.61	1.09	มาก
4. ผู้ถูกคุมประพฤติดังคบกับเพื่อนมั่วสุมในแหล่งอบายมุข..	3.71	1.31	มาก
5. ผู้ถูกคุมประพฤติพยายามหันกลับมาหาแหล่งอบายมุข..	2.73	1.31	ปานกลาง
6. การชักชวนให้ผู้ถูกคุมประพฤติร่วมกิจกรรมทาง ด้านศาสนา.....	2.26	0.96	น้อย
7. การชักชวนให้ผู้ถูกคุมประพฤติเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น.....	2.28	0.97	น้อย
8. การดูแลให้ผู้ถูกคุมประพฤติ ประกอบอาชีพใน ทางสุจริต.....	2.29	1.06	น้อย
9. การดูแลให้ผู้ถูกคุมประพฤติ เอาใจใส่และเลี้ยงดู ครอบครัวตามอัตภาพ.....	2.69	1.06	ปานกลาง
10. การดูแลให้ผู้ถูกคุมประพฤติ รายงานตัวตามที่กรม ราชทัณฑ์กำหนดโดยสม่ำเสมอ.....	2.16	0.88	น้อย
11. การดูแลไม่ให้ผู้ถูกคุมประพฤติ กระทำความผิดซ้ำอีก..	2.38	1.11	น้อย

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหาด้านการควบคุมดูแล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
12. ผู้ถูกคุมประพฤติที่อยู่ในความรับผิดชอบได้ก่อคดีอื่น ๆ ขึ้นอีก.....	2.43	0.96	น้อย
รวม	2.81	0.47	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการควบคุมดูแลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับสูงสุดคือ บ้านผู้คุมประพฤติอยู่ใกล้แหล่งอบายมุข ($\bar{X} = 3.74$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การดูแลให้ผู้ถูกคุมประพฤติ รายงานตัวตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนดโดยสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.16$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของอาสาสมัครคุมประพฤติ
กรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านการเขียนรายงาน

ปัญหาด้านการ เขียนรายงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. ข้อมูลในการ เขียนรายงาน ไม่ตรงกับความเป็นจริง...	3.47	1.06	มาก
2. ข้อมูลเบื้องต้นที่ได้รับจากกรมราชทัณฑ์ ไม่ตรงกับข้อมูล ที่ได้รับจากญาติของผู้ถูกคุมประพฤติ.....	3.49	1.09	มาก
3. ท่านคิดว่าท่านยังมีความ เข้าใจ ในขั้นตอน ในการ เขียน รายงาน ไม่เพียงพอ.....	3.37	1.10	ปานกลาง
4. ท่านคิดว่าท่านมีประสบการณ์และพื้นฐาน ในการ เขียน รายงาน ไม่เพียงพอ.....	3.33	1.09	ปานกลาง
5. ระยะเวลา ในการฝึก เขียนรายงาน ขณะอบรม อาสาสมัครคุมประพฤติ น้อยเกินไป.....	3.42	1.00	มาก
6. การยกตัวอย่าง ขณะอบรม มีน้อยเกินไป	3.48	0.98	มาก
7. ส่งรายงานกลับกรมราชทัณฑ์ ไม่ทันตามกำหนดเวลา...	2.40	1.10	น้อย
8. ท่านได้รับมอบหมายงานมาก ทำให้เขียนรายงาน ไม่ทัน ตามกำหนดเวลา.....	2.23	0.87	น้อย
9. การติดต่อขอคำปรึกษาจากกรมฯทำได้ยากและ ไม่สะดวก.....	2.38	1.13	น้อย
10. แบบฟอร์มในการ เขียนรายงาน สับสนและไม่กระชับ...	3.16	1.06	ปานกลาง
11. เนื้อหาสำหรับ เขียนรายงาน ในแบบฟอร์ม ไม่เพียงพอต่อ การ เขียนรายงาน.....	2.17	1.01	น้อย

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัญหาด้านการเขียนรายงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
12. ไม่ทราบชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในแต่ละคดี ทำให้ การติดต่อประสานงานกลับไปได้ยาก เมื่อมีปัญหา เกิดขึ้น.....	3.47	1.18	มาก
รวม	3.03	0.52	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา
ด้านการเขียนรายงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
อยู่ในระดับสูงสุดคือ ข้อมูลเบื้องต้นที่ได้รับจากกรมราชทัณฑ์ไม่ตรงกับข้อมูลที่ได้รับจากญาติ
ของผู้ถูกคุมประพฤติ ($\bar{X} = 3.49$ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ย
น้อยที่สุดคือ เนื้อหาสำหรับเขียนรายงานในแบบฟอร์มมีไม่เพียงพอต่อการเขียนรายงาน
($\bar{X} = 2.17$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร

คมประพฤติ

เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคมประพฤติ 4 ด้าน คือ ด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพปัจจุบัน และแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคมประพฤติ ดังรายละเอียดในตาราง 7-18 ต่อไปนี้

ตาราง 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคมประพฤติ จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็น	ชาย N=142		หญิง N=38		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการเยี่ยมบ้าน.....	3.33	0.43	2.64	0.69	7.66**
ด้านการให้ความช่วยเหลือ.....	2.76	0.34	2.39	0.41	5.06**
ด้านการควบคุมดูแล.....	2.91	0.36	2.44	0.63	5.98**
ด้านการเขียนรายงาน.....	3.14	0.37	2.62	0.74	5.96**
รวม	3.04	0.22	2.53	0.54	8.96**

จากตาราง 7 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ ด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้านเช่นเดียวกัน

ตาราง 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็น	20 - 35 ปี		ตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป		t
	N = 88		N = 92		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการ เยี่ยมบ้าน.....	3.29	0.47	3.09	0.64	2.47*
ด้านการ ให้ความช่วยเหลือ.....	2.66	0.36	2.71	0.41	-.98
ด้านการควบคุมดูแล.....	2.97	0.41	2.66	0.48	4.55**
ด้านการ เขียนรายงาน.....	3.14	0.41	2.92	0.59	2.88**
รวม	3.01	0.25	2.85	0.43	3.07**

จากตาราง 8 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอายุต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติด้านการ เยี่ยมบ้าน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับด้านการควบคุมดูแล และด้านการ เขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการ ให้ความช่วยเหลือมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ จำแนกตามสถานภาพการสมรส

ความคิดเห็น	โสด N=70		สมรสN=110		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการ เยี่ยมบ้าน.....	3.46	0.48	3.02	0.55	5.51**
ด้านการ ให้ความช่วยเหลือ.....	2.86	0.34	2.57	0.38	5.17**
ด้านการควบคุมดูแล.....	2.88	0.35	2.77	0.53	1.67
ด้านการ เขียนรายงาน.....	3.22	0.32	2.91	0.58	4.66**
รวม	3.11	0.26	2.82	0.39	5.93**

จากตาราง 9 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติด้านการ เยี่ยมบ้าน ด้านการ ให้ความช่วยเหลือ และด้านการ เขียนรายงาน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการควบคุมดูแลมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการเยี่ยมบ้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.21	0.61	1.91
	ภายในกลุ่ม	177	56.31	0.32	
	รวม	179	57.52		
ด้านการให้ความช่วยเหลือ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.26	0.63	4.33*
	ภายในกลุ่ม	177	25.82	0.15	
	รวม	179	27.08		
ด้านการควบคุมดูแล	ระหว่างกลุ่ม	2	1.12	0.66	0.27
	ภายในกลุ่ม	177	39.06	0.22	
	รวม	179	39.18		

ปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการ เขียนรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.70	1.35	5.28**
	ภายในกลุ่ม	177	45.25	0.26	
	รวม	179	47.95		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.86	0.43	3.12*
	ภายในกลุ่ม	177	24.31	0.14	
	รวม	179	25.16		

จากตาราง 10 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือ และด้านการเขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนด้านการเยี่ยมบ้าน และด้านการควบคุมดูแลนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับด้านที่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน - คูลส์ ดังปรากฏในตาราง 11-13 ต่อไปนี้

ตาราง 11 · เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
คุมประพฤติโดยรวม จำแนกตามวุฒิการศึกษาเป็นรายคู่

วุฒิการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		1.42	2.19	3.13
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1.42	-	0.77	1.71
ปริญญาตรี	2.19		-	0.94
สูงกว่าปริญญาตรี	3.13			-

จากตาราง 11 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์โดยรวม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
คุมประพฤติ ด้านการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามวุฒิการศึกษาเป็นรายคู่

วุฒิการศึกษา		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		$\bar{X}$		
	$\bar{X}$	1.58	1.92	2.83
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1.58	-	0.34	1.25
ปริญญาตรี	1.92		-	0.91
สูงกว่าปริญญาตรี	2.83			-

จากตาราง 12 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ด้าน
การให้ความช่วยเหลือแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
คุมประพฤติ ด้านการเขียนรายงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษาเป็นรายคู่

		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
วุฒิการศึกษา	$\bar{X}$	1.25	1.92	3.17
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1.25	-	0.67	1.92*
ปริญญาตรี	1.92		-	1.25
สูงกว่าปริญญาตรี	3.17			-

จากตาราง 13 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ ด้าน
การเขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ จำแนกตามอาชีพ

ปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการเยี่ยมบ้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.84	0.42	1.31
	ภายในกลุ่ม	177	56.68	0.32	
	รวม	179	57.52		
ด้านการให้ความช่วยเหลือ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.36	0.18	1.21
	ภายในกลุ่ม	177	26.72	0.15	
	รวม	179	27.08		
ด้านการควบคุมดูแล	ระหว่างกลุ่ม	2	0.98	0.49	0.27
	ภายในกลุ่ม	177	38.18	0.22	
	รวม	179	39.18		

ตาราง 14 (ต่อ)

ปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการเขียนรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.39	0.19	0.73
	ภายในกลุ่ม	177	47.56	0.27	
	รวม	179	47.95		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.19	0.09	0.68
	ภายในกลุ่ม	177	24.97	0.14	
	รวม	179	25.16		

จากตาราง 14 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน

ตาราง 15 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ จำแนกตามที่มีแรงจูงใจในการ เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

ปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการ เยี่ยมบ้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.34	0.78	2.49
	ภายในกลุ่ม	177	55.10	0.31	
	รวม	179	57.52		
ด้านการ ให้ความช่วยเหลือ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.09	0.37	2.48
	ภายในกลุ่ม	177	25.99	0.15	
	รวม	179	27.08		
ด้านการควบคุมดูแล	ระหว่างกลุ่ม	2	3.38	1.23	5.54**
	ภายในกลุ่ม	177	35.80	0.20	
	รวม	179	39.18		

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการเขียนรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.99	1.33	5.33**
	ภายในกลุ่ม	177	43.96	0.25	
	รวม	179	47.95		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.09	0.69	5.34**
	ภายในกลุ่ม	177	23.06	0.13	
	รวม	179	25.16		

จากตาราง 15 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเยี่ยมบ้าน และด้านการให้ความช่วยเหลือ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับด้านที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏในตาราง 16-19 ต่อไปนี้

ตาราง 16 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
คุมประพฤติโดยรวม จำแนกตามแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติเป็นรายคู่

แรงจูงใจในการเข้าเป็น อาสาสมัครคุมประพฤติ	$\bar{X}$	ต้องการ ความรู้ใหม่ ๆ	ต้องการเสีย สละ เพื่อสังคม	ต้องการ ชื้อเสี่ยง	ต้องการเพิ่ม ประสบการณ์
		2.85	2.88	3.13	3.17
ต้องการความรู้ใหม่ ๆ	2.85	-	0.03	0.08	0.32 [*]
ต้องการเสียสละ เพื่อสังคม	2.88		-	0.25 [*]	0.29 [*]
ต้องการชื้อเสี่ยง	3.13			-	0.04 [*]
ต้องการเพิ่มประสบการณ์	3.17				-

จากตาราง 16 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีแรงจูงใจต้องการเพิ่ม
ประสบการณ์แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
คุมประพฤติโดยรวม แตกต่างจากแรงจูงใจต้องการความรู้ใหม่ ๆ ต้องการเสียสละ เพื่อ
สังคม และต้องการชื้อเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแรงจูงใจต้องการ
ชื้อเสี่ยง แตกต่างจากต้องการเสียสละ เพื่อสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
คุมประพฤติ ด้านการควบคุมดูแล จำแนกตามแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัคร
คุมประพฤติเป็นรายคู่

		ต้องการ ความรู้ใหม่ ๆ	ต้องการ เสี่ย สละ เพื่อสังคม	ต้องการ ชื่อเสียง	ต้องการ เพิ่ม ประสบการณ์
แรงจูงใจในการเข้าเป็น อาสาสมัครคุมประพฤติ	$\bar{X}$	2.72	2.74	2.77	3.07
ต้องการความรู้ใหม่ ๆ	2.72	-	0.02	0.05	0.35*
ต้องการ เสี่ยสละ เพื่อสังคม	2.74		-	0.03	0.33*
ต้องการชื่อเสียง	2.77			-	0.30*
ต้องการ เพิ่มประสบการณ์	3.07				-

จากตาราง 17 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีแรงจูงใจต้องการเพิ่ม
ประสบการณ์แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
คุมประพฤติ ด้านการควบคุมดูแล แตกต่างจากแรงจูงใจต้องการความรู้ใหม่ ๆ ต้องการ
เสี่ยสละ เพื่อสังคม และต้องการชื่อเสียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
คุมประพฤติ ด้านการเขียนรายงาน จำแนกตามแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัคร
คุมประพฤติเป็นรายคู่

แรงจูงใจในการเข้าเป็น อาสาสมัครคุมประพฤติ	$\bar{X}$	ต้องการ ชื่อเสียง	ต้องการเสีย สละ เพื่อสังคม	ต้องการ ความรู้ใหม่ ๆ	ต้องการเพิ่ม ประสบการณ์
		2.92	2.92	3.05	3.29
ต้องการความรู้ใหม่ ๆ	2.92	-	-	0.13	0.37*
ต้องการเสียสละ เพื่อสังคม	2.92			0.13	0.37*
ต้องการชื่อเสียง	3.05			-	0.24*
ต้องการเพิ่มประสบการณ์	3.29				-

จากตาราง 18 แสดงว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีแรงจูงใจต้องการเพิ่ม
ประสบการณ์แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
คุมประพฤติ ด้านการเขียนรายงาน แตกต่างจากแรงจูงใจต้องการความรู้ใหม่ ๆ ต้องการ
เสียสละ เพื่อสังคม และต้องการชื่อเสียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยจำแนกออกเป็นปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ โดยเรียงลำดับความถี่ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดทั้ง 180 ฉบับ ซึ่งในแต่ละด้านผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ ดังปรากฏรายละเอียดในตาราง 19 ต่อไปนี้

ตาราง 19 ค่าความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์

ข้อที่	ข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
1.	<u>ปัญหาและอุปสรรค</u> <u>ด้านการเยี่ยมบ้าน</u>		
1.1	บ้านอยู่ห่างไกลและอยู่ในซอยลึก.....	59	32.78
1.2	แผนที่บ้านไม่ชัดเจน.....	53	31.11
1.3	ญาติของผู้ถูกคุมประพฤติไม่ค่อยให้ความร่วมมือ.....	44	24.44
1.4	ไปเยี่ยมบ้านแล้วไม่พบใครอยู่บ้าน.....	37	20.56
1.5	การคมนาคมไม่สะดวก.....	23	12.78
2.	<u>ด้านการให้ความช่วยเหลือ</u>		
2.1	ขาดทุนทรัพย์.....	44	24.44
2.2	ขาดความรู้เกี่ยวกับการพุดโน้มน้าวจิตใจให้ปฏิบัติตาม..	38	21.11

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
	2.3 ผู้ถูกคุมประพฤติทำงานทำไม่ได้ ไม่มีใครยอมรับ.....	31	17.22
	2.4 ประชาชนในท้องถิ่น ไม่ยอมรับและ ให้ความช่วยเหลือ...	27	15.00
	2.5 ญาติผู้ถูกคุมประพฤติ ไม่ยอมรับอุปการะ.....	19	10.56
3.	<u>ด้านการควบคุมดูแล</u>		
	3.1 ผู้ต้องหา ไม่ปฏิบัติตามข้อ เสนอแนะ.....	55	30.56
	3.2 ผู้ถูกคุมประพฤติ เดินทางออกนอกพื้นที่บ่อย ๆ.....	48	26.67
	3.3 ผู้ถูกคุมประพฤติ ไม่ยอม เปิดเผยความจริง.....	41	22.78
	3.4 บ้านผู้ถูกคุมประพฤติอยู่ ใกล้แหล่งอบายมุข.....	37	
	3.5 การประสานงานระหว่าง เจ้าหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์กับ อาสาสมัครคุมประพฤติมีน้อย.....	31	17.22
4.	<u>ด้านการ เขียนรายงาน</u>		
	4.1 ไม่มีความถนัด ในการ เขียนรายงาน.....	47	26.11
	4.2 ข้อมูลที่ได้รับ ไม่ชัดเจน.....	43	23.89
	4.3 แบบฟอร์ม เขียนรายงาน ไม่ชัดเจน สับสน.....	41	22.78
	4.4 การติดต่อขอคำปรึกษาจาก เจ้าหน้าที่จากกรมราชทัณฑ์ ยาก ไม่สะดวก.....	30	16.67
	4.5 มออคดีให้ดูแลมาก ทำให้เขียนรายงาน ไม่ทัน.....	23	12.78

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
5.	<u>ปัญหาอื่น ๆ</u>		
	5.1 อาสาสมัครไม่เข้าใจในเรื่องการ เบิกค่ายานพาหนะ...	21	11.67
	5.2 บัตรอาสาสมัครหมดอายุไม่ทราบว่าจะไปต่อบัตรที่ไหน...	10	5.56
	5.3 ผู้ถูกคุมประพฤติไม่อยู่บ้านตามที่แจ้งไว้กับทางกรมฯ....	8	4.44
	<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1.	<u>ด้านการ เยี่ยมบ้าน</u>		
	1.1 ควรจัดส่งผู้ที่ถูกคุมประพฤติอยู่ใกล้บ้านหรืออยู่ ในเขตเดียวกันมาให้ดูแล.....	55	30.56
	1.2 ควรจัดทำแผนที่บ้านของผู้ถูกคุมประพฤติให้ชัดเจน.....	48	26.67
	1.3 ทางกรมราชทัณฑ์ควรแจ้งกับผู้ถูกคุมประพฤติและญาติให้ ความร่วมมือ.....	40	22.22
	1.4 ควรนัดหมายเวลาหรือไปเยี่ยมเวลากลางคืน/ตอนเย็น.	35	19.44
	1.5 ควรมียานพาหนะ ให้ยืม ใช้หรือมียานพาหนะรับส่ง.....	4	2.22
2.	<u>ด้านการให้ความช่วยเหลือ</u>		
	2.1 ควรติดต่อมูลนิธิหรือกองทุนต่าง ๆ เพื่อหาทุนในการ ประกอบอาชีพ.....	39	21.67
	2.2 ควรมีการพบปะสังสรรค์ร่วมกันระหว่างอาสาสมัคร คุมประพฤติกับเจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์.....	31	17.22

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
	2.3 ควรประสานงานกับหน่วยงานเอกชนให้ความร่วมมือ รับเข้าทำงาน.....	29	16.11
	2.4 กรมราชทัณฑ์ควรแจ้งให้ผู้นำท้องถิ่น หรือผู้นำชุมชนให้ เข้าใจ เพื่อชี้แจงประชาชนในชุมชนได้เข้าใจ.....	21	11.67
	2.5 ทางกรมราชทัณฑ์ควรชี้แจงให้ญาติได้เข้าใจปัญหา...	15	8.33
3.	<u>ด้านการควบคุมดูแล</u>		
	3.1 ควรเพิ่มมาตรการในการควบคุมอย่างเคร่งครัด.....	51	28.33
	3.2 แจ้งให้ญาติถึงระเบียบวิธีปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับการ เป็นผู้อุปการะและการเดินทางออกนอกพื้นที่.....	41	22.78
	3.3 ทางกรมราชทัณฑ์ควรมีการเรียกประชุมอาสาสมัคร เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข่าวสารข้อมูล.....	27	15.00
	3.4 ควรชี้แจงให้ผู้ถูกคุมประพฤติได้เข้าใจและยอมรับ ความจริง.....	18	10.00
	3.5 ควรแจ้งให้ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปดูแล.....	10	5.56
4.	<u>ด้านการเขียนรายงาน</u>		
	4.1 จัดฝึกอบรมการเขียนรายงานภาคสนาม.....	45	25.00
	4.2 ควรจัดส่งข้อมูลที่ชัดเจนมาให้.....	39	21.67
	4.3 ควรปรับปรุงแบบฟอร์มให้ชัดเจนกว่าเดิม.....	37	20.56

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
	4.4 ทางกรมราชทัณฑ์ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่และเพิ่มจำนวน โทรศัพท์ให้มากขึ้น.....	26	14.44
	4.5 ทางกรมราชทัณฑ์ควรมอบหมายให้พอดีกับภาระกิจของ อาสาสมัครคุมประพฤติ.....	17	9.44
5.	ปัญหาอื่น ๆ		
	5.1 ควรจัดอบรมการเขียนการเบิกเงินค่าใช้จ่าย.....	17	9.44
	5.2 ทางกรมราชทัณฑ์ควรตรวจสอบข้อมูลให้ชัดเจนก่อนแจ้ง อาสาสมัครคุมประพฤติ.....	7	3.89
	5.3 ควรแจ้งให้อาสาสมัครคุมประพฤติทราบถึงสถานที่ต่อบัตร เมื่อบัตรหมดอายุ.....	6	3.33

จากตาราง 19 แสดงว่าการปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ
กรมราชทัณฑ์ ประสบปัญหา อุปสรรค และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ ประสบปัญหา คือ บ้านอยู่ห่างไกล
และอยู่ในซอยลึกมากที่สุด รองลงมาคือแผนที่บ้านไม่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์คือ ควรจัดส่งผู้ที่ถูกคุมประพฤติ
ให้อยู่ในความควบคุมดูแลของอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีบ้านอยู่ใกล้กัน เพื่อความสะดวกใน
การเดินทางและการดูแล ส่วนเรื่องแผนที่ไม่ชัดเจนนั้นควรมีการตรวจสอบให้ใกล้เคียงที่สุด
หรือให้ญาติของผู้ถูกคุมประพฤติที่มาเยี่ยมเป็นผู้เขียนแผนที่ เพื่อจะได้ความถูกต้องชัดเจน
ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน โดยพิจารณาตามตัวแปรด้าน เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ และแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ
3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกรมราชทัณฑ์ที่สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ อาจใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติให้ได้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและเข้าไปปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมมติฐานการวิจัย

1. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
2. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
3. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
4. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
5. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
6. อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่มีแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ที่อบรมตั้งแต่ พ.ศ. 2520 - 2536 จำนวน 201 คน ซึ่งได้มาจาก วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในอัตราร้อยละ 50

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยคั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียน ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ และแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ รวม 48 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-Scale) 5 ระดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น (α -Coefficient) เท่ากับ .89

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการส่งและรับข้อมูลกลับทางไปรษณีย์ และเก็บข้อมูลด้วยตนเองบางส่วนในเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2538 รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน จำนวน 180 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.55 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่แล้วคำนวณหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่มีสภาพต่างกันตามตัวแปร คือ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ใช้ t-test

4. การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มตามตัวแปร ภูมิการศึกษา อาชีพ และแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ ใช้ F-test และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman Keuls Method) และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังกล่าวใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for the Social Sciences Version-10)

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของอาสาสมัครคุมประพฤติเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดนำมาจัดหมวดหมู่ แล้วเรียงความถี่มากไปหาน้อย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ด้านคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูลมาครั้งนี้เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 78.89 และเพศหญิงร้อยละ 21.11 ด้านอายุของอาสาสมัครคุมประพฤติพบว่า อายุ 20 - 35 ปี ร้อยละ 48.89 อายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ร้อยละ 51.11 ด้านสถานภาพการสมรสของอาสาสมัครคุมประพฤติ พบว่า สมรสแล้วร้อยละ 61.10 เป็นโสด ร้อยละ 38.90 ด้านภูมิการศึกษาของอาสาสมัครคุมประพฤติพบว่า จบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญา ร้อยละ 65.60 ปริญญาตรี ร้อยละ 32.20 และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 02.20 ด้านอาชีพของอาสาสมัครคุมประพฤติ พบว่าทำงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 43.30 รับราชการ ร้อยละ 35.60 และทำงานส่วนตัวหรือค้าขาย ร้อยละ 21.10 และด้านแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ พบว่าอาสาสมัครคุมประพฤติต้องการเพิ่มประสบการณ์ และต้องการความรู้ใหม่ๆ มากที่สุดคือ ร้อยละ 22.22 และต้องการชื่อเสียงน้อยที่สุด คือร้อยละ 13.34

2. ด้านปัญหาในการปฏิบัติงาน จากการศึกษาพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.93$) เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านปัญหาการเยี่ยมบ้าน จากการศึกษาพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเยี่ยมบ้านโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับสูงสุดคือ บ้านผู้ถูกคุมประพฤติไม่มีคนอยู่ในเวลากลางวัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.77$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=2.42$) คือ อาสาสมัครคุมประพฤติได้รับการช่วยเหลือด้านการสวัสดิการ หรือค่ารักษาพยาบาลเมื่อได้รับอุบัติเหตุ หรือบาดเจ็บ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่น้อยเกินไป ($\bar{X}=2.42$)

4. ด้านปัญหาการให้ความช่วยเหลือ จากการศึกษาพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการให้ความช่วยเหลือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับสูงสุด คือการติดตามผลการช่วยเหลือที่ให้แกผู้ถูกคุมประพฤติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ญาติผู้ถูกคุมประพฤติไม่ยอมรับเป็นผู้อุปการะ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.06$)

5. ด้านปัญหาการควบคุมดูแล จากการศึกษาพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการควบคุมดูแลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับสูงสุดคือ บ้านผู้ถูกคุมประพฤติอยู่ใกล้แหล่งอบายมุข ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

คือ การดูแลให้ผู้คุมประพฤติรายงานตัวตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนดโดยสม่ำเสมอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.16$)

6. ด้านปัญหาการเขียนรายงาน จากการศึกษาพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเขียนรายงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับสูงสุดคือ ข้อมูลเบื้องต้นที่ได้รับจากกรมราชทัณฑ์ไม่ตรงกับข้อมูลที่ได้รับจากญาติผู้คุมประพฤติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.49$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เนื้อหาสำหรับเขียนรายงานในแบบฟอร์มมีไม่เพียงพอต่อการเขียนรายงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.17$)

7. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีเพศต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ ด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. ด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหา ในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ ที่มีอายุต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติด้านการเยี่ยมบ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนราย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการให้ความช่วยเหลือมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

9. ด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหา ในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ และด้านการเขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการควบคุมดูแลมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

10. ด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหา ในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์โดยรวม แตก

ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือ และด้านการเขียนรายงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนด้านการเยี่ยมบ้าน และด้านการควบคุมดูแลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

11. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอาชีพต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน เช่น เดียวกัน

12. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีแรงจูงใจในการ เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีแรงจูงใจในการ เข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเยี่ยมบ้าน และด้านการให้ความช่วยเหลือนั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำประเด็นมาอภิปรายตามลำดับดังนี้

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่าทุกด้านมีปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาสาสมัครคุมประพฤติทุกคนมีความตั้งใจในการทำงาน ต้องการหาประสบการณ์ช่วยเหลือสังคมประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ อภรณ์พันธ์ จันทรสว่าง (2514 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนา พบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่อยู่ในวัยหนุ่มสาว บรรลุนิติภาวะแล้วมีความรู้ในระดับสูง เป็นคนโสด เป็นผู้ที่มีความรู้พิเศษเฉพาะตัว เช่น เข้าใจ และพูดภาษาท้องถิ่นได้ สมัครใจมาทำงานเพราะต้องการรับใช้ชาติ และหาประสบการณ์ใหม่ ๆ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ ตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพการสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพ และแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

2.1 จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า อาสาสมัครเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์โดยรวม แตกต่างจากเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเพศชายมีปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าเพศหญิง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาสาสมัครคุมประพฤติเพศหญิงเห็นว่า การทำงานด้านการสอดส่องความประพฤติของผู้ถูกคุมประพฤติเพศหญิงสามารถทำได้ดีกว่าเพศชาย เพราะผู้หญิงมีความอ่อนน้อมถ่อมตนสามารถเข้ากับผู้อุปการะ ผู้นำชุมชนและชาวบ้านได้ดี นอกจากนี้จากการวิจัยของนุชนาถ ภูมิประดิษฐ์ (2529 : 133) พบว่า เพศหญิงสมัครเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติเพราะต้องการหาประสบการณ์ถึงร้อยละ 43.20 แสดงว่าเพศหญิงมีความตั้งใจมุ่งมั่นทำงานและใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานการเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน แตกต่างจากเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเพศชาย เห็นว่าการติดตามผลการช่วยเหลือที่ให้แก่ผู้ถูกคุมประพฤติทำได้ยาก เนื่องจากเพศชายไม่สะดวกในการพบปะกับผู้อยู่การระ โดยเฉพาะในยามวิกาลหรือผู้อยู่การระที่เป็นเพศหญิง

2.2 จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า อาสาสมัครที่มีอายุ 20-35 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์โดยรวม แตกต่างจากอาสาสมัครที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มอายุ 20-35 มีปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าอายุ 35 ปีขึ้นไป เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี ยังมีประสบการณ์ในการประสานงานกับผู้นำชุมชน หรือผู้นำท้องถิ่นและญาติผู้ถูกคุมประพฤติน้อยกว่า อาสาสมัครที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับ นุชนาถ ภูมิประดิษฐ์ (2529 : 137) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติในงานราชทัณฑ์ : ศึกษาเฉพาะ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่อยู่ในช่วงอายุต่ำกว่า 35 ปี มีความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติงานได้ร้อยละ 58.70 อาสาสมัครคุมประพฤติที่อยู่ในช่วงอายุ 35-45 ปี มีความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติงานได้ร้อยละ 47.60

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาสาสมัครที่มีอายุ 20-35 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติด้านการเยี่ยมบ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงานแตกต่างจากอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการให้ความช่วยเหลือทั้งสองฝ่ายมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาสาสมัครที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี ยังขาดความมั่นใจในการเดินทาง ไปเยี่ยมบ้านผู้ถูกคุมประพฤติ เพราะบ้านบางคนอยู่ในซอยเปลี่ยวหรือลึกอันอาจจะก่อให้เกิด อันตรายต่อตนเองได้ และนอกจากนั้นอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอายุ 20 -35 ปี มีความจำ ที่ดี สามารถนำเรื่องที่สัมภาษณ์มาเขียนรายงานได้ครบถ้วนมากกว่าอาสาสมัครที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป

2.3 จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่เป็น โสัดมีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์โดยรวม แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอาสาสมัครคุมประพฤติที่เป็น โสัดมีปัญหามากกว่า ผู้ที่สมรสแล้ว เพราะอาสาสมัครคุมประพฤติที่เป็น โสัด ส่วนใหญ่จะมีอายุน้อยซึ่งยังขาด ประสบการณ์ในการทำงาน ขาดความคล่องตัวในการประสานงานด้านต่าง ๆ และยังไม่ เข้าใจในเรื่องของครอบครัวได้ดีเท่ากับอาสาสมัครคุมประพฤติที่สมรสแล้ว โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการนำประสบการณ์ทางด้านความรัก ความอบอุ่นในครอบครัวมาช่วยแก้ปัญหาใน การปฏิบัติงานได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่เป็น โสัด มีความคิด เห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติด้านการเยี่ยมบ้าน ด้านการ ให้ความช่วยเหลือ และด้านการเขียนรายงานแตกต่างกันจากอาสาสมัครคุมประพฤติที่สมรส แล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการควบคุมดูแล มีความคิดเห็นแตกต่าง กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะอาสาสมัครคุมประพฤติที่เป็น โสัดและสมรสแล้ว ต่างมีความมุ่งมั่นและตั้งใจทำงาน ด้านการควบคุมดูแล ได้ดีเท่าเทียมกัน โดยต่างมีความ พร้อมที่จะเสียสละทำงานเพื่อสังคม

2.4 จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีวุฒิสองกว่าปริญญาตรีมีปัญหามากกว่า ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะอาสาสมัครคุม

ประเพณีที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปต้องใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ หลักจิตวิทยา กฎหมาย ทั่วไป ฯลฯ และความสามารถเฉพาะตัว เช่น มีไหวพริบ รู้จักสังเกต รู้จักใช้ทรัพยากรในชุมชน ในการแก้ปัญหาผลการวิจัยครั้งนี้ ชัดแย้งกับ นุชนาถ ภูมิประดิษฐ์ (2529 : 137) ที่ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติในงานราชทัณฑ์ : ศึกษาเฉพาะเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติงานได้ดีร้อยละ 78.01 อาสาสมัครคุมประพฤติที่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติงานได้ดีร้อยละ 58.50

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือ และด้านการเขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนด้านการเยี่ยมบ้าน และด้านการควบคุมดูแลนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีวิธีการให้การช่วยเหลือและการเขียนรายที่ละเอียดอ่อนและซับซ้อนมาก ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์และหลักจิตวิทยาในการทำงาน

2.5 จากการศึกษาต้นค้วพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาสาสมัครคุมประพฤติทุกอาชีพที่มีความตั้งใจที่จะมาทำงาน เพื่อช่วยเหลือสังคม ได้ศึกษาวิธีการทำงานจากเอกสาร จากการอบรม หรือจากผู้มีประสบการณ์ก็สามารถทำงานได้เหมือนกันทุกด้าน ซึ่งขัดแย้งกับ สมยศ วัฒนะภิรมย์ (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน อาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่ประกอบอาชีพแม่บ้าน ทำงานบ้าน มีปัญหาและอุปสรรคในการให้การสงเคราะห์ผู้ถูกคุมประพฤตินอกจากอาสาสมัครคุมประพฤติที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ

2.6 จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีแรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ต้องการหาประสบการณ์ เพราะงานอาสาสมัครคุมประพฤติเป็นงานที่ทำทลายความสามารถ ซึ่งขัดแย้งกับ สมยศ วัฒนภิรมย์ (2531 : 261) ที่ศึกษาเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกระทรวงยุติธรรม พบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีมูลเหตุจูงใจในการเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ เพราะสนใจงานคุมประพฤติ และเพราะคาดหวังว่าค่าตอบแทนน้ำใจ มีปัญหาและอุปสรรคในการออกไปสอดส่องผู้ถูกคุมประพฤติมากกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่ไม่คาดหวังว่าจะมีค่าตอบแทน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีแรงจูงใจต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติด้านการควบคุมดูแล และด้านการเขียนรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเยี่ยมบ้านและด้านการให้ความช่วยเหลืออื่นไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีความตั้งใจทำงานเพื่อสังคม ต้องการได้รับการยกย่องเกียรติยศ ชื่อเสียง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจ (Theory of Motivation) ของมาสโลว์ (1981 : 225 - 228) กล่าวว่า บุคคลมีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุดโดยแบ่งความต้องการของบุคคลเป็นลำดับขั้น ได้แก่ ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการมั่นคงปลอดภัย ความต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการความสำเร็จสมหวังในชีวิต ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการศึกษาปัญหา และอุปสรรค ในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า บ้านอยู่ห่างไกลและอยู่ในซอยลึก และแผนที่บ้านไม่ชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ถูกคุมประพฤติได้เขียนแผนที่บ้านไว้ไม่ชัดเจน

จึงทำให้เกิดปัญหาต่ออาสาสมัครคุมประพฤติที่จะต้องออกไปติดตามดูแลความประพฤติของ
ผู้ถูกคุมประพฤติได้สะดวก ประกอบกับบ้านอยู่ห่างไกลและอยู่ในซอยลึก การเดินทางไม่สะดวก
ดังนั้น กรมราชทัณฑ์ควรที่จะได้พิจารณามอบหมายให้อาสาสมัครคุมประพฤติที่อยู่ใกล้เคียง
กับหมู่บ้านหรือในเขตเดียวกันกับผู้ถูกคุมประพฤติ เพราะจะทำให้การติดตามดูแลความประพฤติ
ของผู้ถูกคุมประพฤติได้สะดวกขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพบว่าเพศหญิงมีปัญหาในการปฏิบัติงานด้าน
อาสาสมัครคุมประพฤติน้อยกว่าเพศชาย ดังนั้นทางกรมราชทัณฑ์ควรพิจารณารับอาสาสมัคร
คุมประพฤติเพศหญิงให้มากขึ้น หรือรณรงค์ให้มีอาสาสมัครคุมประพฤติเพศหญิงให้มากขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพบว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป
มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านอาสาสมัครคุมประพฤติน้อยกว่า อาสาสมัครที่มีอายุระหว่าง 20-35
ปี ดังนั้นทางกรมราชทัณฑ์ควรพิจารณารับอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไปมากขึ้น

1.3 จากผลการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพบว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่สมรสแล้วมี
ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านอาสาสมัครคุมประพฤติน้อยกว่าอาสาสมัครที่เป็นโสด ดังนั้นทาง
กรมราชทัณฑ์ควรพิจารณารับอาสาสมัครคุมประพฤติที่สมรสแล้วมากขึ้น

1.4 จากผลการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพบปัญหา ผู้ถูกคุมประพฤติเขียนแผนที่บ้านไว้
ไม่ชัดเจน ดังนั้น ทางกรมราชทัณฑ์ควรให้ญาติที่มาเยี่ยม เขียนแผนที่บ้านไว้เพื่อสะดวกใน
การออกไปติดตามดูแลความประพฤติของผู้ถูกคุมประพฤติได้ถูกต้องต่อไป

1.5 ทางกรมราชทัณฑ์ ควรมีการจัดสัมมนาและฝึกอบรมอาสาสมัครคุมประพฤติเป็นประจำทุกปี ทั้งนี้เพื่อให้อาสาสมัครมีความตื่นตัวในการทำงาน และเข้าใจวิธีการทำงานที่ชัดเจน ถูกต้องและเขียนรายงานได้

1.6 ควรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านอาสาสมัครคุมประพฤติ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้แก่อาสาสมัครคุมประพฤติ และยังทำให้อาสาสมัครคุมประพฤติได้ทราบข่าวสาร ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับอาสาสมัครคุมประพฤติโดยสม่ำเสมอ

1.7 ควรจัดให้มีการพบปะสังสรรค์ระหว่างอาสาสมัครคุมประพฤติกับผู้ถูกคุมประพฤติ เพื่อให้มีโอกาสดูใจรักกันก่อนได้รับการปล่อยตัว เพื่อคุมความประพฤติต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรศึกษาเรื่องทำนองเดียวกันนี้ในพื้นที่จังหวัด และภาคอื่น ๆ เพื่อจะได้นำผลวิจัยมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม และอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ขวัญเรือน แสงภู. "การใช้ทรัพยากรเพื่อการช่วยเหลือผู้ถูกคุมประพฤติ," คู่มือการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์, 2536.
- จำเนียร ชวนะพงศ์. "แนวทางการบริหารงาน," คู่มือการปฏิบัติงานอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมราชทัณฑ์, 2536.
- นัทธี จิตสว่าง. "แนวความคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยไม่ใช่เรือนจำ" วารสารราชทัณฑ์ ปีที่ 29 เล่มที่ 1 (ม.ค.-ก.พ. 2524).
- นุชนาก ภูมิประดิษฐ์. ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติในงานราชทัณฑ์ : ศึกษาเฉพาะเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529. อัดสำเนา.
- ประเสริฐ เมฆมน. หลักการบริหารและพัฒนาเรือนจำ. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, 2526.
- _____. หลักทัณฑวิทยา. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์จำกัด, 2532.
- ราชทัณฑ์, กรม. รายงานประจำปี 2520. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์, 2520.
- _____. รายงานประจำปี 2532. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์, 2532.
- _____. รายงานประจำปี 2534. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์, 2534.
- _____. ทำเนียบอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ รุ่นที่ 1-8 เขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : กองคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์, 2536.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.
- วนิดา เจียงไพศาลกุล. ปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ
กระทรวงยุติธรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีอาสาสมัครคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.

- สมยศ วัฒนภิรมย์. ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ
กระทรวงยุติธรรม. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531. อัดสำเนา.
- สุดจิต เจนนพกาญจน์. "Organization Functions and Administration of Penal
 Institution," รายงานการฝึกอบรม ณ ประเทศสิงคโปร์. เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม
 2527 - 3 มีนาคม 2527.
- สุดสงวน พรหมภัทร. คู่มือการปฏิบัติงานอาสาสมัครคุมประพฤติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 ราชทัณฑ์, 2535.
- อาภรณ์พันธ์ จันทรสว่าง. การศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของ
อาสาพัฒนา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2514.
 อัดสำเนา.
- อำนวย สิ้นธพันธ์. "อาสาสมัครคุมประพฤติของกรมราชทัณฑ์," คู่มือการปฏิบัติงานอาสา
สมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมราชทัณฑ์, 2535.
- อุทิศ แสงโกสิต. อุทิศอนุสรณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมสรรพสามิต, 2515.
- Callison, Herbert G. Introduction to Community Based Corrections.
 New York : McGraw - Hill Book Company, 1983.
- Carlson, Eric W. and Evalyn C. Park, Critical Issues in Adults
Probation. Issues in Probation Management, U.S.
 Department of Justice. Washington D.C. : U.S. Government
 Printing Officer, 1979.
- Coffey, Allan R. Correctional Administration. New Jersey :
 Prentice Hall, 1975.

Herbert, Theodore T. Dimension Of Organizational Behavior.

New York : McMillan Publishing Company, Inc., 1983.

Hill, Pearl's. Upper Barracks "Ministry of Social Affairs.

Singapore 0316; Probation and Aftercare Service,"

Community Probation Service. Printed in Stamford College
Press (Pte.) Ltd., Singapore 1972.

Rehabilitation Bureau. Ministry of Justice. Japan. Community

Based Treatment of Offenders in Japan. Japan 1981.

Schindler, Rainman and Ronald Lippitt. The Volunteer Community

Creative Use of Human-Resoures. Washington, D.C. : N.T.L.
Institute for Applied Behavioral Science, 1977.

Shikita, Minoru, Probation and Aftercare Service. Report on the
Community Probation Service of the Probation and Aftercare
Service, Japan, 1975.

Smykla, John O. Community-Based Correction. New York : Principles
and Practices, McMillan publishing Co., Inc., 1981.

Stanley E. Group. Theories of Punishment, London : Indiana
University Press, 1971.

အကယ်၍

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์	อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. นายจิรันดร เทพพิพิธ	อาสาสมัครคุมประพฤติ
กรุงเทพมหานคร
3. นางนุชนารถ ศรีเผด็จ	นักทฤษฎีวิทยา 6 สำนักทฤษฎีวิทยา
กรมราชทัณฑ์

ภาคผนวก ข

หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือ

หนังสือตอบรับ ในการ ให้ผู้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

(สำเนา)

ที่ ทม 1007/1477

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 มีนาคม 2538

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประเสริฐ อชินทองคำ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรื่อง การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลัย

ประธาน

อ.จุงใจ แสงพันธ์ุ

กรรมการ

สิ่งที่นิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ นางนุชนารถ ศรีเพด็จ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศิริยุภา พูลสุวรรณ

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

(สำเนา)

ที่ มท 0902/1098

กรมราชทัณฑ์ ถนนนันทบุรี 1

ต.ส่วนใหญ่ อ. เมือง จ.นนทบุรี 11000

8 มีนาคม 2538

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ที่ ทม 1007/1477 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง บัณฑิตวิทยาลัยฯ แจ้งว่า นายประเสริฐ อชินีทองคำ
 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มีความประสงค์ขอดความอนุเคราะห์กรมราชทัณฑ์ให้
 นางนุชนารถ ศรีเผด็จ นักทัณฑวิทยา 6 ส่วนวิจัยและพัฒนาด้านทัณฑวิทยา สำนักทัณฑวิทยา
 เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การศึกษา
 ปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร
 ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมราชทัณฑ์พิจารณาแล้วยินดีให้การสนับสนุน และอนุญาตให้ นางนุชนารถ
 ศรีเผด็จ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามได้
 จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ
 (ลงชื่อ) ไกวัล สากีสลักษณ์
 (นายไกวัล สากีสลักษณ์)
 รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมราชทัณฑ์

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 5268740

2 หมู่ 9 แขวงจรเข้บัว เขตลาดพร้าว

กทม. 10230

กุมภาพันธ์ 2538

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

เรียน อาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์

ด้วยข้าพเจ้านายประเสริฐ อชินีทองคำ ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6

โรงเรียนบ้านบางกะปิ และเป็นนิสิตปริญญาโท สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ใน เขตกรุงเทพมหานคร"

จึงใคร่ขอดความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกของท่าน และตามความเป็นจริงโดยอิสระ คำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง ย่อมมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนางานอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ ให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป

ฉะนั้น เมื่อท่านกรอกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ขอดความกรุณาใส่ซองตามที่แนบมา เพื่อส่งคืนผู้รับโดยด่วน ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายประเสริฐ อชินีทองคำ)

นิสิตปริญญาโท (ภาคพิเศษ) สาขาการศึกษาผู้ใหญ่

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์
ในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบและเติมคำลงในช่องว่าง จำนวน 6 ข้อ
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการ
ปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติกรมราชทัณฑ์ในเขตกรุงเทพมหานคร
เป็นแบบสอบถามชนิดประมาณค่า จำนวน 48 ข้อ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถาม
ชนิดปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ

โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความ
ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน หรือเติมคำในช่องว่าง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. สถานภาพการสมรส

() โสด

() สมรส

4. วุฒិการศึกษา (ระบุวุฒิที่จบสูงสุด).....
สาขาวิชาเอก.....

5. อาชีพปัจจุบัน

6. แรงจูงใจในการเข้าเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ

() ต้องการเพิ่มประสบการณ์

() ต้องการความรู้ใหม่

() ต้องการเสียสละเพื่อสังคม

() ต้องการชื่อเสียง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานของ
อาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ทั้ง 4 ด้าน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
เพียงช่อง เดียว

ข้อที่	ข้อความ	ปัญหา มากที่สุด	ปัญหา มาก	ปัญหา ปานกลาง	ปัญหา น้อย	ปัญหา น้อยที่สุด
	<u>ด้านการเยี่ยมบ้าน</u>					
1	แผนที่บ้านผู้ถูกคุมประพฤติไม่ตรงกับ ความเป็นจริง.....					
2	บ้านเลขที่ หรือที่อยู่ไม่ตรงกับแผนที่..					
3	บ้านผู้ถูกคุมประพฤติ อยู่ในซอยเปลี่ยว หรือลึกเกินอาจจะก่อให้เกิดอันตราย ต่ออาสาสมัครคุมประพฤติ.....					
4	บ้านผู้ถูกคุมประพฤติไม่มีโทรศัพท์ทำให้ ขาดความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร..					
5	อาสาสมัครคุมประพฤติไม่มีพาหนะ ส่วนตัว.....					
6	บ้านผู้ถูกคุมประพฤติเลี้ยงสุนัขไว้ เพื่اب้านยากแก่การเข้าเยี่ยม.....					

ข้อที่	ข้อความ	ปัญหา มากที่สุด	ปัญหา มาก	ปัญหา ปานกลาง	ปัญหา น้อย	ปัญหา น้อยที่สุด
7	บ้านผู้ถูกคุมประพฤติไม่มีคนอยู่ในเวลา กลางวัน.....					
8	อาสาสมัครคุมประพฤติได้รับมอบงานมาก เกินไปทำให้การ เยี่ยมบ้าน ไม่ทั่วถึง....					
9	บ้านผู้ถูกคุมประพฤติ และอาสาสมัครคุม ประพฤติอยู่ห่างไกลกันมาก.....					
10	บุคคลในครอบครัวของผู้ถูกคุมประพฤติ ไม่ให้ความร่วมมือในการ เยี่ยมบ้าน....					
11	บ้านผู้ถูกคุมประพฤติอยู่ในสภาพแวดล้อม ที่ไม่ดี เช่น ใกล้เคียงสิ่งเสียดัด หรือ แหล่งอบายมุข.....					
12	อาสาสมัครคุมประพฤติได้รับการช่วย เหลือด้านสวัสดิการ หรือค่ารักษา พยาบาล เมื่อได้รับอุบัติเหตุ หรือบาดเจ็บ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่น้อยเกินไป.....					
1	<u>ด้านการให้ความช่วยเหลือ</u> การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางการ ปฏิบัติตนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมหลังการ ปล่อยตัว.....					

ข้อที่	ข้อความ	ปัญหา มากที่สุด	ปัญหา มาก	ปัญหา ปานกลาง	ปัญหา น้อย	ปัญหา น้อยที่สุด
2	การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางใน การประกอบอาชีพ.....					
3	การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาและข้อ ขัดแย้งภายในครอบครัว.....					
4	การใช้ความรู้ และ เทคนิคการแนะนำ เรื่องคุณธรรม และจริยธรรมแก่ผู้ถูกคุม ประพฤติ.....					
5	ความรู้เกี่ยวกับเทคนิค การพูดโน้มน้าว ให้เชื่อถือนและคล้อยตาม.....					
6	การชี้แจงผู้นำชุมชน หรือผู้นำท้องถิ่น ให้เข้าใจและยอมรับผู้ถูกคุมประพฤติ..					
7	ญาติผู้ถูกคุมประพฤติไม่ยอมรับเป็นผู้ อุปการะ.....					
8	การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการรักษา พยาบาล.....					
9	การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกองทุนกู้ยืม เพื่อการศึกษาจากมูลนิธิต่าง ๆ.....					
10	การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ เพื่อช่วยเหลือหรือส่ง เคาราะห์ผู้ถูกคุม ประพฤติ.....					

ข้อที่	ข้อความ	ปัญหา มากที่สุด	ปัญหา มาก	ปัญหา ปานกลาง	ปัญหา น้อย	ปัญหา น้อยที่สุด
11	การประสานงานกับหน่วยงานภาค เอกชน เพื่อช่วยเหลือหรือส่งเคราะห์ ผู้ถูกคุมประพฤติ.....					
12	การติดตามผลการช่วยเหลือหรือคำ แนะนำที่ให้แก่ผู้ถูกคุมประพฤติ.....					
	<u>ด้านการควบคุมดูแล</u>					
1	ผู้ถูกคุมประพฤติเดินทางออกนอกพื้นที่ ที่กรมราชทัณฑ์กำหนดบ่อย ๆ.....					
2	บ้านผู้ถูกคุมประพฤติดูอยู่ใกล้แหล่ง อบายมุข.....					
3	ที่ทำงานผู้ถูกคุมประพฤติดูอยู่ใกล้แหล่ง อบายมุข.....					
4	ผู้ถูกคุมประพฤติดังคบกับเพื่อนมั่วสุม ในแหล่งอบายมุข.....					
5	ผู้ถูกคุมประพฤติพยายามหันกลับมาหา แหล่งอบายมุข.....					
6	การชักชวนให้ผู้ถูกคุมประพฤติร่วม กิจกรรมทางด้านศาสนา.....					

ข้อที่	ข้อความ	ปัญหา มากที่สุด	ปัญหา มาก	ปัญหา ปานกลาง	ปัญหา น้อย	ปัญหา น้อยที่สุด
7	การชักชวนให้ผู้ถูกคุมประพฤติดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น.....					
8	การดูแลให้ผู้ถูกคุมประพฤติดำเนินอาชีพในทางสุจริต.....					
9	การดูแลให้ผู้ถูกคุมประพฤติดำเนินใจใส่และเลี้ยงดูครอบครัวตามอัธยาศัย.....					
10	การดูแลให้ผู้ถูกคุมประพฤติดำเนินงานตามข้อกำหนดที่กำหนดโดยสมัครใจ.....					
11	การดูแลไม่ให้ผู้ถูกคุมประพฤติดำเนินการความผิดซ้ำอีก.....					
12	ผู้ถูกคุมประพฤติดำเนินอยู่ในความรับผิดชอบได้ก่อคดีอื่น ๆ ขึ้นอีก.....					
<u>ด้านการเขียนรายงาน</u>						
1	ข้อมูลในการเขียนรายงานไม่ตรงกับความเป็นจริง.....					
2	ข้อมูลเบื้องต้นที่ได้รับจากกรมราชทัณฑ์ไม่ตรงกับข้อมูลที่ได้รับจากญาติของผู้ถูกคุมประพฤติดำเนิน.....					
3	ท่านคิดว่าท่านยังมีความเข้าใจในขั้นตอนในการเขียนรายงานไม่เพียงพอ.....					

ข้อที่	ข้อความ	ปัญหา มากที่สุด	ปัญหา มาก	ปัญหา ปานกลาง	ปัญหา น้อย	ปัญหา น้อยที่สุด
4	ท่านคิดว่าท่านมีประสบการณ์และพื้นฐาน ในการเขียนรายงาน ไม่เพียงพอ.....					
5	ระยะเวลาในการฝึกเขียนรายงาน ขณะอบรมอาสาสมัครคุมประพฤติ น้อยเกินไป.....					
6	การยกตัวอย่างขณะอบรมมีน้อยเกินไป .					
7	ส่งรายงานกลับกรมราชทัณฑ์ไม่ทันตาม กำหนดเวลา.....					
8	ท่านได้มอบหมายงานมาก ทำให้เขียน รายงานไม่ทันตามกำหนดเวลา.....					
9	การติดต่อขอคำปรึกษาจากกรมฯ ทำได้ยากและไม่สะดวก.....					
10	แบบฟอร์มในการเขียนรายงานสับสน และไม่กระชับ.....					
11	เนื้อที่สำหรับเขียนรายงานในแบบฟอร์ม มีไม่เพียงพอต่อการเขียนรายงาน.....					
12	ไม่ทราบชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ในแต่ละคดี ทำให้การติดต่อประสานงาน กลับไปได้ยาก เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น.....					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น เกี่ยวกับการแก้ปัญหาและแนวทางแก้ไข

คำชี้แจง ในการปฏิบัติงานอาสาสมัครคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ ท่านมีข้อคิดเห็น เกี่ยวกับ
ปัญหาและแนวทางแก้ไข อย่างไรบ้าง

1. ด้านการเยี่ยมบ้าน

ปัญหา.....
.....
.....

แนวทางแก้ไข.....
.....
.....

2. ด้านการให้ความช่วยเหลือ

ปัญหา.....
.....
.....

แนวทางแก้ไข.....
.....
.....

3. ด้านการควบคุมดูแล

ปัญหา.....
.....
.....
แนวทางแก้ไข.....
.....
.....

4. ด้านการเขียนรายงาน

ปัญหา.....
.....
.....
แนวทางแก้ไข.....
.....
.....

5. ปัญหาด้านอื่น ๆ.....
.....
.....
.....
.....
.....

"ขอขอบคุณที่ท่านได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้"

ประเสริฐ อชินทองคำ
ผู้วิจัย

ภาคผนวก ง

แบบฟอร์มการ เขียนรายงาน

(แบบสืบเสาะฯ 1)

แบบสอบถามประวัติผู้ต้องชังก่อนปล่อยตัวคุมประพฤติ

1. น.ช./น.ญ..... เรือนจำ/ทัณฑสถาน.....อายุ.....ปี
อาชีพ.....เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ศาสนา.....การศึกษา.....
ภูมิลำเนาเดิมจังหวัด.....สถานภาพสมรส.....มีบุตร.....คน
2. ชื่อบิดา.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
ชื่อมารดา.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
ญาติสนิทที่สามารถติดต่อได้ชื่อ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....
3. กระทำความผิดคดี.....พฤติการณ์กระทำความผิด.....
.....
กำหนดโทษตามหมายจำคุกครั้งแรก.....ปี.....เดือน กำหนดโทษตามหมายจำคุกครั้งสุดท้าย
(กรณีได้รับอภัยโทษ).....ปี.....เดือน จำคุกมาแล้ว.....ปี.....เดือน จะได้รับพักการลงโทษ/ลด
วันต้องโทษจำคุก จำนวน.....วัน วันปล่อยตัว.....วันพ้นโทษ.....
4. ก่อนต้องโทษพักอยู่กับ.....เกี่ยวข้องเป็น.....ณ บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
5. ระหว่างคุมประพฤติจะพักอยู่กับผู้อุปการะ ชื่อ.....ชื่อเล่น.....
เกี่ยวข้องเป็น.....อาชีพ.....ณ บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....สถานที่สำคัญใกล้เคียง.....
(โปรดเขียนแผนที่ทางไปบ้านผู้อุปการะ ตามข้อ 5 โดยละเอียดแนบไปด้วย)

แบบฟอร์มตัวอย่าง

(แบบสืบเสาะฯ 2)

รายงานผลการสืบเสาะข้อเท็จจริงก่อนปล่อยตัว

กรณี () พักโทษ

() ลดวันต้องโทษจำคุก

- ก. น.ช./น.ญ.....เรือนจำ/ทัณฑสถาน.....
- ข. วันปล่อยตัว.....วันพ้นโทษ.....
- ค. ผู้ประกอบการชื่อ.....เกี่ยวข้องกับ.....ผู้ต้องขัง
อาชีพ.....รายได้.....
1. เยี่ยมบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....การคมนาคม (สะดวกหรือมีปัญหา).....
สถานที่สำคัญใกล้เคียง.....
2. สภาพที่อยู่อาศัย.....
.....
.....
3. สภาพแวดล้อมในชุมชน.....
.....
.....
4. เยี่ยมบ้านแล้วพบผู้ใดบ้าง เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังอย่างไร.....
.....
.....
.....
5. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ต้องขัง (การติดต่อและการเยี่ยมในเรือนจำ, ความยินดีรับ
ผู้ประกอบการ, การวางแผนชีวิตหลังปล่อย ฯลฯ).....
.....

6. ประวัติส่วนตัวผู้ต้องขัง (เช่น การศึกษา, ประวัติการทำงานและรายได้ก่อนต้องโทษ, ความประพฤติและอุปนิสัย, ประวัติการเจ็บป่วย ฯลฯ).....

.....

.....

.....

7. ประวัติครอบครัวผู้ต้องขัง (เช่น การสมรส, รายละเอียดเกี่ยวกับสามี/ภรรยา, บุตร, บิดามารดา พี่น้อง ฯลฯ).....

.....

.....

.....

8. สาเหตุและพฤติการณ์กระทำความผิด.....

.....

.....

9. ความสัมพันธ์กับครอบครัว, ญาติพี่น้อง, เพื่อนบ้าน.....

.....

.....

.....

10. ความเห็นของพนักงานคุมประพฤติ/อาสาสมัครคุมประพฤติ.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

พนักงานคุมประพฤติ หรือ อาสาสมัครคุมประพฤติ

...../...../.....

(แบบสืบเสาะฯ 3)

แบบสอบถามผู้รับอุปการะผู้จะได้รับการปล่อยตัวเพื่อคุมประพฤติ

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี ขอให้ถ้อยคำ
ต่อ.....ตำแหน่ง.....ดังมีข้อความต่อไปนี้

(1) น.ช./น.ญ.....มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ
.....กับข้าพเจ้า เมื่อได้รับการปล่อยตัวเพื่อคุมประพฤติแล้วจะไปอยู่กับข้าพเจ้า
ณ บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

(2) ข้าพเจ้ามีความเต็มใจให้ความอุปการะแก่ น.ช./น.ญ.....
โดยจะให้ประกอบอาชีพในทาง.....และขอรับรองว่าจะ เป็นผู้คอย
ว่ากล่าวตักเตือนให้ น.ช./น.ญ.....ได้ประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไข และตั้งตนอยู่ในทาง
ที่ชอบที่ควร ถ้าหากประพฤติตนผิดเงื่อนไข หรือปฏิบัติตนไปในทางที่ไม่ชอบ ซึ่งจะก่อให้เกิดความ
เสียหายขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าจะรายงานทางเรือนจำ/ทัณฑสถาน.....ให้ทราบทันที

(3) ข้าพเจ้ามีบุคคลที่อยู่ในความอุปการะ เลี้ยงดูขณะนี้.....คน

(4) ข้าพเจ้าประกอบอาชีพในทาง.....

ข้าพเจ้าผู้รับอุปการะขอรับรองว่า ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าได้กล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุก
ประการ และยินยอมลงลายมือชื่อ (หรือพิมพ์ลายนิ้วมือ) ไว้เป็นหลักฐานด้วยแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้อุปการะ

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้สอบถาม

(.....)

หมายเหตุ ขอให้จัดทำแผนที่ตามที่อยู่ในหัวข้อที่ (1) แนบไปด้วย

รายงานผลการคุมประพฤติ น.ช./น.ญ.....

ผู้ได้รับการปล่อยตัวลดวันต้องโทษจำคุก/พักการลงโทษ

จากเรือนจำ/ทัณฑสถาน.....

1. ประวัติ ชื่อ.....อายุ.....ปี กระทำผิดฐาน.....

กำหนดโทษ.....ปี.....เดือน.....วัน ได้รับการปล่อยตัวลดวันต้องโทษจำคุก/พักการลงโทษ

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... จะพ้นโทษวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ปัจจุบันพักอยู่กับ.....ผู้เป็น.....ณ บ้านเลขที่.....

หน้า.....ข้อ.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....ประกอบอาชีพ.....รายได้.....บาท/วัน/เดือน

2. สภาพความเป็นอยู่

2.1 ท่อยอดค้า.....

.....

2.2 สิ่งแวดล้อม.....

.....

2.3 ความสัมพันธ์กับครอบครัว, ญาติพี่น้องและเพื่อนบ้าน.....

.....

3. การปฏิบัติตามเงื่อนไขและการให้คำแนะนำ.....

.....

4. ความเห็นของอาสาสมัครคุมประพฤติ.....

.....

(ลงชื่อ)..... ลงชื่อ.....

$$(\dots)$$

ผลิตภัณฑ์ประพาส

อาสาสมัครคุมประพฤติ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบฟอร์มตัวอย่าง

รายงานผลการคุมประพฤติ น.ช./น.ญ.....

ผู้ได้รับการปล่อยตัวพักโทษ/ลดโทษ จากเรือนจำ/ทัณฑสถาน.....

ครั้งที่ 2, 3, 4.....

การเยี่ยมบ้าน น.ช./น.ญ.....ครั้งที่.....เมื่อวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....เวลา.....น. ณ บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....

ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

สภาพครอบครัว.....

.....

ความสัมพันธ์ในครอบครัวญาติพี่น้องและเพื่อนบ้าน.....

.....

การปฏิบัติตามเงื่อนไข.....

ความก้าวหน้า (การพัฒนาความประพฤติและความเป็นอยู่ ดีขึ้น/ เลวลงแค่ไหน)

ก. ลักษณะที่พบ.....

ข. อาชีพ.....

ค. ความประพฤติ.....

ง. ความเป็นอยู่ในครอบครัว.....

ความเห็นของอาสาสมัครคุมประพฤติ.....

(ลงชื่อ)..... (ลงชื่อ.....

(.....) (.....)

ผู้ถูกคุมประพฤติ

อาสาสมัครคุมประพฤติ

วันที่....เดือน.....พ.ศ..... วันที่....เดือน.....พ.ศ.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายประเสริฐ อชินทองคำ
วัน เดือน ปีเกิด	17 สิงหาคม 2500
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 2 หมู่ 9 แขวงจรเข้บัว เขตลาดพร้าว กทม. 10230
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนบ้านบางกะปิ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กทม.
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2512	ประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนมีนประสาธวิทยา เขตมีนบุรี กทม.
พ.ศ. 2515	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ เขตมีนบุรี กทม.
พ.ศ. 2518	ป.กศ. จากวิทยาลัยครูจันทระเกษม กทม.
พ.ศ. 2522	ก.ศบ. (เทคโนโลยีทางการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2538	กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร